

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

תובע: פלוני
באמצעות ב"כ עוה"ד דניאל שי ו/או דוד סעדה

נגד

נתבעים:

1. בית-ספר לטניס "איתי"
באמצעות ב"כ עוה"ד ליבת מיכאל

2. בן כנען
באמצעות ב"כ עוה"ד ישי סיתהון

3. שילת - מושב עובדים להתיישבות
באמצעות ב"כ עוה"ד ליבת מיכאל

4. כלל חברה לביטוח בע"מ
באמצעות ב"כ עוה"ד ליבת מיכאל

1. מועצה אזורית חבל מודיעין ח.פ. 500242250
באמצעות ב"כ עוה"ד א. לוי
(ההודעה נגד הצד השלישי 1
נדחתה בהסכמת הצדדים ללא צו להוצאות)

צדדים שלישיים:

2. אלמוני – אביו של התובע פלוני.
3. פלמונית – אמו של התובע פלוני.
באמצעות ב"כ עוה"ד דניאל שי ו/או דוד סעדה.

פסק-דין

1
2
3
4
5
6
7
8

תביעת נזקי גוף, שעילתה רשלנות ובה נטען שבמהלך אימון טניס נחבל התובע בעינו במהלך פירוק רשת טניס שכשלה, כאשר רכיב שלה ניתז ופגע בעינו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

א. התביעה וזירת המחלוקת:

התובע, יליד 1999.

לפי הטענה, ביום 12.7.13 בעודו קטין כבן 14, תלמיד בבית-ספר על-יסודי, השתתף התובע בחוג טניס בבית-הספר לטניס (הנתבע 1), בהדרכת המאמן (הנתבע 2), במגרש השייך לנתבע 3.

לפי הטענה, היה זה אימון טניס אישי, שכלל תרגולי מצבי משחק וחיטות, כהכנה לתחרות שאמורה הייתה להתקיים בימים הקרובים שלאחר מכן.

לפי הטענה, לאחר תום האימון, דרש הנתבע 2 (המאמן) מהתובע וממשתתף נוסף לפרק את רשת הטניס והציוד הנלווה ממגרש הטניס ולקחתם אל מחסן הציוד המיועד לאחסנת ציוד הטניס שהותקן במקום, ונעילתו, כפי שנהגו לעשות בדרך כלל.

המשתתף הנוסף החל לשחרר את מנגנון החיבור של רשת הטניס (מעין ידית המותחת/משחררת כבל/קפיץ ובקצה לולאה לאחיזה בעמוד), כל זאת כאשר התובע עומד מאחוריו.

תוך כדי שחרור הקפיץ, איבד המשתתף הנוסף את אחיזתו במנגנון והלולאה פגעה פגיעה עוצמתית, ישירה במשקפיו של התובע וחדרה לעינו הימנית.

התובע פונה על-ידי נתבע 2 למוקד "טרם" של קופת-חולים מכבי, שם אובחן קרע חבלתי בעין ימין ומשם הופנה התובע לבית-חולים.

בבית-החולים, התובע הופנה לניתוח תחת הרדמה כללית לתיקון הקרע בעין.

התובע אושפז בבית-החולים עד ליום 17.7.13, ובמהלך האשפוז עבר בדיקות שונות וביניהן בדיקת CT בעין ימין.

בעת שחרורו קיבל התובע הוראות להמשך ביקורת, שכללו בין השאר, איסור שחיה, טיפול תרופתי ומנוחה.

בתאריך 21.7.13 נבדק על-ידי רופאת עיניים שאבחנה: "קרנית סגורה, תפרים לא נצבעים, ליק עמוקה, אישון לא מגיב מורחב, עדשה עכירות קלה קרקעית נראית היטב - רשתית צמודה".

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 הומלץ על משקפי מגן והמשך ביקורת.
2
3 בבדיקת ביקורת מיום 4.8.13 אובחן: "אישון מורחב ולא סדיר... עכירות קלה בקופסית הקדמית...
4 לא רואה את הלוח".
5
6 ביום 30.9.13 אושפז התובע בשנית באשפוז יום בבית-חולים, ובוצע ניתוח תחת הרדמה כללית,
7 שבמהלכו אובחנה צלקת ורטיקלית בקרנית, קטרקט פנימי ורשתית צמודה.
8
9 הוצאו התפרים והומלץ על טיפול תרופתי והמשך ביקורת.
10
11 בבדיקת ביקורת אובחן: "אישון ימני מורחב... צלקת היקפית בקרנית, האישון לא מתכווץ, עדשה
12 עכירות טמפורלית, רשתית צמודה, אולי מעט פיברוזיס טמפורזי...הסברתי הסיכון המוגבר בעת
13 חבלה עתידית לעין ימין...".
14
15 הרופאה הורתה לתובע להשתמש במשקפי מגן.
16
17 בבדיקת עיניים מיום 12.2.14 אובחנו: צלקות, קטרקט ו- myopia – קוצר ראייה.
18
19 נטען שהתובע סבל מגירודים בעין וקשיי ראייה, בעיקר באור שמש, המשיך במעקב רפואי רציף (בדיקה
20 אחרונה מיום 18.11.16), הרכיב משקפיים, התקשה בקריאה וכתיבה, אובחנה ירידה בחדות ראייה
21 בעין ימין (6/12 לעומת 6/6 בעין שמאל עם תיקון).
22
23 טענות ההגנה שבכתב-הגנה, של נתבעים 1,3,4 הן הכחשה כללית וגורפת ואין התייחסות לגופו של
24 עניין. נתבעים 1,3,4 הגישו הודעת צד ג' להורי התובע ולמועצה האזורית חבל מודיעין, שהיא רשות
25 מוניציפלית האחראית על תחזוקת מגרש הטניס, אך לאחר שמיעת הראיות מחקו אותה.
26
27 צדדי ג' 2+3 הכחישו אחריותם.
28
29 נתבע 2 מסר בכתב הגנתו, כי באותו היום הוא אימן אדם אחר ולא את התובע.
30
31 במהלך שמיעת הראיות התחדדה זירת המחלוקת העובדתית, שעיקרה בטענת הנגד, כי באותו יום
32 התובע הגיע אל מגרש הטניס יחד עם אחיו, הוא שיחק אתו במשחק טניס באופן פרטי, לא במסגרת
33 אימון של הנתבעים 1 ו- 2, לאחר מכן, הוא ואחיו, כפי הנראה התעסקו ברשת ואם התובע נפגע
34 כתוצאה ממנה היה זה עקב מעשיו שלו במנותק מכל אימון רשמי של הנתבעת 1 והנתבע 2.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

ב. דיון בשאלת החבות:

(1). ממצא עובדתי:

אומר כבר עתה, כי לאחר שבחנתי את עדות העדים, את חומר הראיות העומד בפניי, באתי אל המסקנה כי יש לדחות את גרסת התובע לעצם השתלשלות האירועים, אשר הובילה לחבלתו, אף שניתן לקבוע כממצא עובדתי, כי עם סיום משחק הטניס הפרטי של התובע במגרש של הנתבע 3 (לא במסגרת אימון של הנתבעים 1 ו- 2), אלא עם אחיו, הוא נפגע מרכיב מתכת כלשהו, שקשור למנגנון מתיחת ושחרור רשת הטניס, אשר קפץ אל תוך עינו, חבל בה וגרם לנכותו. ואולם, לא ניתן לקבוע כממצא עובדתי, כי אירוע זה התרחש בדיוק כפי שהתובע טען לו, ובכלל זה במסגרת אימון של הנתבע, 1 שבמסגרתו אימן אותו הנתבע 2 לקראת תחרות עתידית או במסגרת אחרת, ולא ניתן לקבוע שהיה זה לאחר שנתבע 2 הורה לו לפרק את הרשת, כפי שטען.

להלן אציג את עדות התובע, עדות אחיו ואדון בבעייתיות הקיימת, שאינה מאפשרת לקבוע ממצאי עובדה מוחלטים בהתאם לעדותם, להבדיל מן הקביעה שהתובע אכן נפגע בעינו מרכיב מתכת הקשור לגלגלת רשת הטניס.

(2). עדות התובע:

ההתרחשות הנטענת בכתב-התביעה מקורה בעדותם של התובע ואחיו.

בסעיף זה אציג את גרסתו של התובע, כפי שהיא, ובסעיפים שלאחר מכן אתיחס אליה מבחינת מהימנות ואמינות.

התובע העיד (עמוד 1 שורה 20 והלאה) כי באותו יום הוא הגיע לאימון טניס באימונו של הנתבע 2, במסגרת הנתבע 1, וזאת לקראת תחרות שהייתה צפויה להתקיים ימים שלאחר מכן: "הגענו בשעות הבוקר למגרשי הטניס בשילת...נכנסתי למקום, ראיתי את מר בן כנען חובט עם משתתף נוסף, שאני לא מכיר אותו. ש: למה הגעת למקום? ת: משום שבן הזמין אותי באימון שקדם לכך....הוא חבט עם המשתתף שאני לא מכיר את שמו, אני התחממתי עם אחי הקטן, ולאחר מכן אני והמשתתף החלפנו וחבטתי עם מר בן כנען..." (עמוד 4 שורה 4 והלאה).

כאמור, לדבריו, בעת שהוא ואחיו הגיעו אל המקום, אימן הנתבע 2 מתאמן אחר, שהתובע אינו יודע למסור את פרטי זהותו, אך אין מדובר בתום קנדי ("זה לא תום" – עמוד 50 שורה 15), שאותו התובע מכיר מבית-הספר (עמוד 21 שורה 18), שעניינו ידון בהמשך.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 אין חולק, כי במקום מצויים שלושה מגרשים, שניתן לשחק בהם טניס, כאשר הרשת מורכבת, אך
3 נוהגים לפרק את הרשת, כדי לאפשר משחקי כדור אחרים, כגון כדורסל (עמוד 26 שורה 2 והלאה).
4
5 לדברי התובע, תחילה הוא שיחק עם אחיו במגרש מספר 2 (עמוד 26 שורה 8), לדבריו, הרשת הייתה
6 כבר מורכבת במגרש, ואילו הנתבע 2 שיחק עם משתתף אחר במגרש הסמוך – מגרש מספר 3.
7
8 לאחר תום האימון שבין הנתבע 2 למשתתף הנוסף, התובע ערך אימון עם הנתבע 2 במגרש מספר 3.
9
10 האימון של התובע עם הנתבע 2 הסתיים, ואז התובע והמשתתף הנוסף (שקודם שיחק מול הנתבע 2)
11 נגשו **בהוראת הנתבע 2** לפרק את כל שלוש הרשתות: "שיחקנו, ובסיום האימון בן דרש ממני ומהבחור
12 השני לפרק את הרשתות, כמו באימון" (עמוד 5 שורות 15 – 16).
13
14 תחילה, הם נגשו לפרק את הרשת במגרש מספר 3. לדברי התובע, המשתתף הנוסף הוא אשר ביצע את
15 הפעולה המעשית של פירוק הרשת, כאשר התובע ניצב מאחוריו ומביט אל עבר גלגלת הרשת (עמוד
16 26 שורה 12 והלאה).
17
18 כאמור, אותו מתאמן נוסף, שקודם התאמן עם הנתבע 2 ולפי עדות התובע, כפי הנראה, המתין בצד
19 עד אשר התובע יסיים את אימונו, משך כחצי שעה – ארבעים דקות, ניגש אל הרשת והחל לפרק אותה
20 בדרך של סיבוב גלגל השיניים, כאשר התובע ניצב מאחוריו, כפי נוהל האימון שהוא הורגל אליו:
21 "...לאחר מכן הוא דרש ממני ומהמשתתף הנוסף לפרק את הרשתות. **זה איזשהו נוהל** שהוא ידוע
22 במקום. **זה, זה באופן גורף קורה בסוף אימונים או בתחילת אימונים**, כשיש הנחיה לפירוק רשתות"
23 (עמוד 6 שורה 22 והלאה)
24
25 בשלב זה, כאשר התובע עומד אחר המשתתף הנוסף שמפרק את הרשת, ניתק חפץ כלשהו הקשור
26 לרכיב המתכת של הרשת, כנראה הקפיץ המותקן בגלגל השיניים, או אולי הנצרה המותקנת, והוא עף
27 אחורה, מעבר לכתפו של אותו משתתף נוסף, ופגע בעינו של התובע: "הוא מתעסק בה, והקפיץ
28 משתחרר ואני מקבל...הקפיץ שתופס את ה, את הרשת. יש שם לולאה קטנה כזאת, ואז הוא השתחרר,
29 פגע לי בעין במשקפים" (עמוד 8 שורה 8 והלאה).
30
31 **עקב פגיעת החפץ המתכתי שהועף לאחור, התובע נפגע בעינו הימנית.**
32

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 התובע המחיש באולם בית-המשפט כיצד בדיוק הוא נפגע (עמוד 9 שורה 1 והלאה), מה היה מנח גופו
2 מאחורי המשתתף הנוסף אשר פירק את הרשת תוך הצבעה על תמונות אשר צולמו בדיעבד על-ידו
3 והמצויות בתיקי המוצגים.

4
5 אמנם, התובע לא יכול היה להסביר במדויק איזה חלק של הרשת פגע בעינו ועדותו, שלפיה הקפיץ
6 העוצר את הגלגלת הוא שהשתחרר ועף אל עינו, היא מסקנתו, אך נוכח טיבה של התאונה, שנבעה
7 ממעוף מהיר של חפץ מתכתי אל עבר העין - די בכך: "...אז אני יודע שזה הדבר היחידי שמשתחרר
8 ברשת וזה הקפיץ של הרשת. זה הדבר שתופס אותה" (עמוד 10 שורה 23 והלאה).

9
10 עם הפגיעה, נשכב התובע על הקרקע, נאנק מכאבים (עמוד 11 שורה 21 והלאה).

11
12 לאחר הפגיעה, חש אליו הנתבע 2, ואין חולק שהוא פונה על-ידי הנתבע 2, ברכבו של הנתבע 2, אל
13 בית-החולים (מוקד "טרם") (עמוד 11 שורה 24 והלאה).

14
15 לאחר הבדיקה הראשונית במוקד "טרם" הוא הופנה לניתוח בבית-החולים (עמוד 12 שורה 11
16 והלאה).

17
18 בהמשך הדרך נדרש לטיפולים הרפואיים, כפי שפורט בפרק הראשון לעיל.

19
20 התובע מסר גרסה זומה בתצהיר הנסיבות, אך בהסתייגות שתובא בהמשך, וכבר עתה אציין, כי
21 בתצהירו התובע לא אזכר את נוכחותו של אחיו כעד ראייה, אלא רק בעת עדותו.

(3). עדות אחיו של התובע ותצהירו:

22
23
24
25 אחיו של התובע מסר תצהיר ועדות זהה לעדותו של התובע (ראו: עמוד 271 שורה 9 והלאה).

26
27 לפי הטענה, האח נכח במקום וראה את ההתרחשות לנגד עיניו.

28
29 ואולם, הייתה זו עדות זהה לעדותו של אחיו, ממש תמונת מראה, שנוכח הרושם הישיר הבלתי אמצעי,
30 אינה מאפשרת לקבוע כי יש בה חיזוק לעדות התובע, ואיני מקבלת.

31
32 מרחק הזמן, גילו של התובע וגילו של אחיו אינו מאפשר לקבל עדות עובדתית כה מוחלטת, ברורה,
33 חסרת ספקות, מדויקת בפרטים, וכאמור מעבר לרושם הישיר הבלתי אמצעי שעשה העד, איני סבור
34 כי יש בעדותו כדי לקבוע ממצאים של עובדה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 אחיו של התובע העיד **בפה אחד** עם התובע, שלא קרה **מעולם** מקרה שבו התובע פירק בעצמו את
3 הרשת, כאילו היה עד זה מנהל חשבונות קפדן הרושם מי מפרק את הרשת בכל פעם ופעם, **עד כדי**
4 **שלילה מוחלטת של האפשרות** (עמוד 273 שורה 7). הוא עמד על כך שאחיו מעולם לא נגע ברשת, אך
5 לא ידע להסביר מדוע ומה הייתה פשר רתיעתו של אחיו מן הרשת (עמוד 273 שורה 18).

6
7 כפי שהתובע העיד, אף הוא העיד, כי התובע התאמן עם הנתבע 2, לאחר מכן, המתאמן הנוסף,
8 האלמוני, שקודם לכן התאמן עם הנתבע 2 פירק את הרשת, התובע היה מאחוריו, וכך נפגעה עינו
9 (עמוד 275 שורה 1 והלאה). גם לדבריו, הנתבע 2 פינה אותו למוקד טרם – הוא עצמו והילד הנוסף,
10 האלמוני נכחו ברכב (עמוד 281 שורה 23). הוא שלל את הטענה כי הוא עצמו ואחיו, התובע, פירקו את
11 הרשת (עמוד 282 שורה 20).

12
13 לעניין הזיכרון **ביחס לפרטי הפרטים** של העובדות, כפי שהתיימר בעדותו, יש לזכור כי מדובר במי
14 שהיה בגיל 9 לערך בעת המקרה, וגרסתו לא הוקפאה ונשתמרה בתצהיר או בזיכרון דברים, אלא
15 שהוא העיד בחלוף השנים ולא התרשמתי, כי האירוע לפרטיו פרטים ניטע בזיכרונו ברמה כזו
16 המאפשרת לקבוע כי מסר עדות אמינה, מוצקה ובעלת משקל.

17
18 על כן, אני דוחה את עדותו של האח.

19
20 **(4). אין לקבל את מלוא התרחיש העובדתי של התובע:**

21
22 לאחר שבחנתי את עדותו של התובע בראי יתרת הראיות והעדויות, באתי אל המסקנה, כי איני יכול
23 לאמץ את **מלוא התרחיש העובדתי** שאותו פירט התובע בעדותו ואני דוחה את עדותו בעניין זה, למעט
24 הטענה, כי במהלך פירוק הרשת נפגעה עינו מרכיב מתכתי אשר הועף אליה.

25
26 התובע בסיכומיו הציג את גרסתו, כפי שמצאה ביטוי בתצהירו ובעדותו, ובכל הכבוד לא התמודד עם
27 הבעיות הראייתיות הרבות שיוצגו להלן.

28
29 איני סבור כי התובע הצליח להוכיח בעדותו ובעדות אחיו בלבד, נוכח הראיות שהביאו הצדדים
30 הנותרים, כי הוא הגיע למקום כדי להתאמן עם הנתבע 2 לקראת התחרות הנטענת, במסגרת הנתבע
31 1, לאחר שהוזמן לכך בידיהם, אלא שהוא הגיע אל המקום עצמאית, באופן חופשי, ושיחק טניס עם
32 אחיו, שלא במסגרת הנתבע 1 ושלא במסגרת אימון עם הנתבע 2.
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 מנגד, ניתן לקבוע, כי הוצגו ראיות ועדויות מהימנות המלמדות כי התובע נפגע בעינו עקב מכלול
2 מתכתי הקשור לרשת הטניס, שהועף אליה ופגע בה.

3
4 ואלו נימוקיי:

5
6 ראשית, התחרות הצפויה שאליה התאמן באותו היום:

7
8 התובע לא הצליח להציג ראיות, כפי טענתו, בדבר קיומה של התחרות הצפויה, שאליה התכוון
9 ובשלה הגיע באותו יום לאימון עם הנתבע 2 לאחר הזמנה מראש.

10
11 התובע טען שהוא נרשם לתחרות דרך איגוד הטניס (עמוד 16 שורה 17) ולאחר תשלום דמי ההשתתפות
12 ושקיבל "איזשהו אישור" (עמוד 16 שורה 24).

13
14 ואולם, אם התובע נרשם לתחרות המדוברת, הוא יכול היה להציג אישור בדבר הרישום מאת איגוד
15 הטניס, ובאופן מוזר התובע כשל בעניין זה.

16
17 במעמד החקירה הנגדית לא התקבל הסבר סביר מדוע לא התאפשר לתובע להציג ראיה המלמדת כי
18 הוא נרשם לאותה תחרות צפויה. וכך השיב התובע: "ש...יש לך אישור שהתקבלת לתחרות שהיית
19 צריך להשתתף בה ובגלל זה הגעת ביום שישי? ת: אני דיברתי עם איגוד הטניס ולא קיבלתי תשובה
20 שהיא, לא קיבלתי גם תשובה לגבי הרבה דברים מהם. ניסיתי להשיג מהם" (עמוד 17 שורה 2 והלאה).

21
22 ודוק, התובע לא הציג אישור תשלום ולא הציג אישור, שמלמד שהיה רשום לתחרות ולמרבה הפלא
23 הוא הפנה את השואל אל איגוד הטניס: "...לפנות גם לאיגוד הטניס..." (עמוד 17 שורה 17). וכן העיד:
24 "תתקשרי בבקשה לאיגוד הטניס, את תקבלי תשובות" (עמוד 18 שורה 12). אכן, התבלבלה דרכו
25 הראייתית - לא השואל צריך לפנות לאיגוד הטניס אלא התובע עצמו, המוציא מחברו, המבקש
26 להוכיח את תביעתו ואין להבין מדוע לא עשה כן, במיוחד אם לדבריו מדובר בבירור פשוט ביותר
27 ברשת האינטרנט, כפי שטען: "אם נחפש תחרויות ותוצאות..." (עמוד 17 שורה 24).

28
29 הגביע שהוצג, שבו זכה בתחרות הראשונה (עמוד 18 שורה 23) אינו ראיה הנוגעת לתחרות השנייה
30 אליה נרשם ולכבודה הגיע להתאמן באותו יום שישי, כפי טענתו.

31
32 במהלך החקירה הנגדית הובהר לתובע, כי מדובר בראייה בעלת חשיבות. ואכן, הוא הבין את
33 המשמעות ואת החובה שלו להציג ראיה שכזו. והנה, עדיין לא נמסר הסבר מדוע חדל בעניין זה ומדוע
34 הראייה לא הוצגה גם בחלוף הזמן, ועד מתן פסק-הדין (עמוד 20 שורה 1 והלאה).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 לטענתו, "אני לא קיבלתי תשובות מאיגוד הטניס...אני פניתי אליהם כבר לפני לערך חודש וחצי"
3 (עמוד 20 שורות 18 – 19), אך לא ברור מדוע לא פנה בדרכים אחרות, כגון פנייה לבית-המשפט כדי
4 לקבל צווים שיסייעו לו לקבלת המידע ועוד כהנה וכהנה.
5
6 גם לאחר הדיון, כאשר בית-המשפט הבהיר לתובע (עמוד 22 שורה 24 והלאה), כי ניתן לקבל צו שיסייע
7 לו בעניין זה **הדבר לא נעשה**.
8
9 לא זו אף זו, התובע לא הביא לעדות את השחקנים האחרים, שלדבריו היו משובצים לשחק נגדו
10 באותה תחרות, ולא מסר הסבר המניח את הדעת מדוע לא עשה זאת (עמוד 22 שורה 5 והלאה). ודוק:
11 התובע מסר את שמו של אותו שחקן שכנגדו הוא היה אמור להתחרות באותה תחרות (עמוד 75 שורה
12 13 והלאה) על כן, חריף יותר ומוזר מחדלו הראייתי.
13
14 החיזוק היחיד לטענה, כי התובע התאמן לקראת התחרות מצוי בעדותו של ירון בוברמן - העד מטעמו
15 - אשר שמע מפיו של התובע, כי באותו יום הוא הגיע למגרש הטניס כדי להתאמן לקראת תחרות
16 (עמוד 111 שורה 18). ואולם עד זה, שאליו אתייחס בהמשך, תיאר את הגעתו של התובע כדלקמן:
17 "אני יודע שהוא רק הגיע עצמאית להתאמן" (עמוד 112 שורה 5) וכפי שהעיד שהם נהגו לעשות כן
18 עצמאית בדרך כלל. כלומר, התובע אמר לו שהגיע אל המקום לא במסגרת הנתבע 1, אלא הוא עשה
19 כן עצמאית.
20
21 **שנית, מי הוא המשתתף האלמוני, אשר פירק את הרשת, ואשר קודם לכן התאמן עם הנתבע 2 ?**
22
23 התרשמתי כי התובע לא שקד די הצורך לאתר ולהביא לעדות את אותו מתאמן אלמוני, אשר לפי
24 הטענה התאמן קודם לכן עם הנתבע 2, ולאחר מכן הוא זה שפירק את הרשת המדוברת שעינו של
25 התובע נפגעה ממנה.
26
27 ודוק: לפי עדות התובע, זהו האדם הרלוונטי ביותר, אשר גרם לו לנזקו ואשר היה עד להתרחשות
28 הנטענת ולכן תמוה מאוד מדוע לא אותר ולא הובא לעדות.
29
30 היה על התובע להראות, שנקט במאמצים ניכרים יותר לאיתורו של עד זה, ולטעמי אלו לא הוכחו.
31
32 ויודגש: זהו עד רלוונטי, קריטי לזירת המחלוקת הנטענת וכישלוננו של התובע בעניין זה רובץ לפתחו.
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 לטעמי, אין מדובר בעד שקיים קושי מיוחד לאתרו, שהרי לפי הטענה, זהו מתאמן טניס, אחד מני
2 קבוצה מוגדרת של שחקנים ובשקידה סבירה, יתכן תוך סיוע בצווים, שהיו מבוקשים מאת בית-
3 המשפט, יכול היה התובע לאתרו.

4
5 עד כמה חמור אותו כשל ראייתי שבאי הבאת אותו משתתף נטען נוסף לעדות, ניתן ללמוד נוכח הטענה
6 של התובע, כי לאחר שהוא נפצע, הנתבע 2 פינה אותו אל מוקד "טרם" ויחד עמו ברכב הפינוי היו אחיו
7 **ואותו משתתף נוסף אשר פירק את הרשת** (עמוד 51 שורה 6 והלאה).

8
9 לדברי התובע, הוא אינו מכיר את אותו משתתף נוסף וכי לדבריו "זו פעם ראשונה שאני פגשתי אותו"
10 (עמוד 51 שורה 18). ואולם, כאמור, אני סבור כי במאמץ סביר של בירור רשימת המתאמנים בהחלט
11 יכול וצריך היה התובע לברר את שמו ולזמנו לעדות, ויש לתמוה כיצד זה לא הכיר מתאמן נוסף בטניס,
12 שהרי דובר במספר מתאמנים מסביבות מגורים סמוכות אפילו לא נעשתה פניה לנתבע 2, גם באמצעות
13 צו שיפוטי, כדי לקבל את רשימת המתאמנים לבירור (עמוד 53 שורה 21).

14
15 ודוק: אליבא דהתובע, אין מדובר באותו תום קנדי שעדותו תידון בהמשך, שאותו הוא מכיר מבית-
16 הספר, אלא באדם אחר לחלוטין (עמוד 21 שורה 18, עמוד 50 שורה 18).

17
18 **שלישית עדות הנתבע 2 שוללת את התרחיש העובדתי המלא, שהוצג בידי התובע, הגם שהיא**
19 **מאשרת את עצם הפגיעה בעינו מרכיב מתכתי של הרשת:**

20
21 **אין חולק כי נתבע 2 היה והינו מאמן טניס מוסמך, שבדרך כלל אימן את התובע במסגרת הנתבע 1.**

22
23 **הלה מסר תצהיר ועדות, שלפיהם בעת שהתאונה הנטענת התרחשה הוא לא אימן את התובע, אלא**
24 **את תום קנדל, ובנסיבות תיק זה איני יכול לשלול את עדותו או לדחותה.**

25
26 לטעמי, הנתבע 2 מסר עדות מהימנה ואמינה, מדם ליבו, שאינה מתיישבת עם עדות התובע.

27
28 וכך העיד הנתבע 2 (עמוד 157 שורה 10 והלאה): "אני משחק, משחק ומאמן את תום...ובאותו רגע,
29 זאת אומרת במהלך האימון, די בתחילתו אני רואה את (התובע) מגיע עם אחיו ש' ונכנסים בשער של
30 שילת, ראיתי את זה בהיסט מבט, המשכנו לשחק, התובע צועק לי מהמגרש...הוא שאל אותי בן אני
31 יכול לשחק במגרש מספר 3 ? אמרתי לו הרשת שם אם אתם רוצים, זו רשת משולבת שמי שרוצה
32 לוקח, מתקין ומשחק, גם אם היה מגיע מישהו אחר והיה שואל אותי על זה, אז הייתי מראה לו
33 איפה הרשת, הם נאלצו להתקין לבד, כי אני במהלך אימון...ש: הם הרכיבו ? ת: כן. ש: אז הם שניהם
34 מרכיבים את הרשת ? ת: כן...ראיתי אותם סוחבים את הרשת ואת הזה לכיוון הזה, לא ראיתי בפועל

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 את הפעולה עצמה של ההרכבה, אם לדייק, לוקחים את זה ועוברים אותנו, ואני מרוכז באימון
 2 שלי...אני המשכתי באימון...מאמין אמצע, לקראת הסוף פתאום אנחנו שומעים, אני שומע צעקה
 3 חזקה מאוד מהמגרש, אני מסיט מבט, אני רואה את התובע תופס את העין ואח שלו ליד הגלגלת
 4 עומד ככה, זאת אומרת בכריעה ליד הגלגלת, מיד אני ותום עוצרים את האימון, אני ניגש, בא ושואל
 5 אותו מה קרה? הוא אומר לי אח שלי שיחק עם הגלגלת חטפתי מכה בעין, אני אומר לו מזיז, תראה
 6 לי מה קרה לך, הוא מזיז את היד אני רואה שהזכוכית נשברה, והעין שלו זה, ואני אומר לו תפתח
 7 את העיניים, וכשהבנתי שזה זכוכית כבר, הבנתי שזו פציעה חמורה, מיד אמרתי, מיד התקשרתי,
 8 הוצאתי טלפון התקשרתי לאבא של...התובע...אמרתי לו שהתובע נפגע, הם שיחקו אחיו והוא עם
 9 הגלגלת, שיחקו עם הגלגלת כנראה, והוא נפגע בעין, שם הם אמרו לי תפנה אותו מהר, מהר לקופת-
 10 חולים מכבי, עזרתי את האימון עם תום, השארתי אותו במגרש...את תום ונסעתי מיד לקופת חולים
 11 מכבי עם אח שלו ועם התובע..."

12
 13 לדבריו, הוא ותום קנדי התאמנו במגרש מספר 1 ואילו התאונה התרחשה במגרש מספר 3 (עמוד 163
 14 שורה 21).

15
 16 לאחר מכן, בשנת 2014, ניסים אדרי, הבעלים של הנתבע 1 התקשר אליו וביקש שיעלה את האירוע על
 17 הכתב, על זיכרון דברים (עמוד 160 שורה 4 והלאה). ואכן, לבקשתו רשם את הדברים הבאים:
 18

תצהיר

ביום שישי בתאריך ה- , מחוץ לשעות הפעילות של המועדון, הגעתי למגרשי הסניס בשילת בשעה 8 בבוקר לערך, בכדי לשחק סניס. בהמשך הבוקר הגיע [REDACTED], אותו אני מאמן במסגרת מועדון הסניס במשך השבוע, לשחק עם אחיו הקטן. שניהם שיחקו במגרש מספר 3 באופן פרטי ועצמאי עם ציוד אישי משלהם. מאחר ומגרש מספר 3 הוא מגרש משולב של סניס – כדורסל- כדורגל, רשת הסניס שם אינה עומדת באופן קבוע, ולכן הם נאלצו להרכיב את הרשת כדי לשחק. לאחר כשעה לערך שמעתי צעקה מכיוון מגרש מספר שלוש. כמובן שמיד רצתי לכיוון ואז ראיתי [REDACTED] נפגע בעין. ככל הנראה, [REDACTED] ואחיו התעסקו עם הגלגלת של הרשת, וחוט המתכת המחבר את הרשת לעמוד עף לכיוון העין של [REDACTED]. פעולה זו גרמה למעשה לניפוץ הזוגית במשקפיים שלו. באופן מיידי התקשרתי לאביו של [REDACTED] וסיפרתי לו על המקרה, וכאשר נאמר לי שהם לא נמצאים בקרבת מקום, החלטתי מיד לפנות עצמאית את [REDACTED] לקופת חולים מכבי בקניון עזריאלי עד שהוריו יגיעו. לאחר שהגיעו ההורים לקופת החולים, הם ביקשו ממני להחזיר את האח הקטן לביתו שבכפר אורנים, וכך עשיתי.

בברכה
בן כנען

19

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 **אני סבור שהמסמך הנ"ל תומך בעדותו של הנתבע 2, ושהסתירות בין המסמך דלעיל לבין התצהיר,**
3 כפי שהוצגו לנתבע 2 בחקירה הנגדית (עמוד 164 שורה 15 והלאה) וכפי שהתובע הפנה אליהם
4 בסיכומיו (סעיף 35 והלאה) מצויות בשוליים, אינן יורדות לשורש העניין, יש להגדירן כסתירות
5 "בריאות" (כגון השוני בין - לשחק/לאמן) ואני מקבל את הסבריו בעניין זה (עמוד 165 שורה 1 והלאה).
6
7 בנוסף, אזכיר את הסתירות הקיימות בין גרסת התובע לגרסת הנתבע 2 ביחס למקום בו שיחק הנתבע
8 2 בטרם המקרה, וביחס לשאלה האם במקום בו שיחק התובע הרשת כבר הייתה מורכבת.
9
10 בסעיף 40 לסיכומי התובע נכתב, כי מאחר והנתבע 2 נעדר כיסוי ביטוחי אזי "יצא המרצע מן השק"
11 ולפיכך יש לקבוע כי עדותו אינה אמת. כלומר, לפי הגיון זה, עצם קיומו של אינטרס רכושי אצל הנתבע
12 2 מוביל לדחיית עדותו. ברם, אם זה הגיון הדברים של התובע, מדוע אין להפעילו גם ביחס לתובע
13 עצמו, שאף הוא בעל אינטרס רכושי ברור בתביעה (וראו לצורך הדיון סעיף 129 לסיכומי הנתבעים 1,
14 3, 4).
15
16 אכן, יש ממש בעובדה שבתצהיר הנ"ל, שהוכן לבקשת ניסים אדרי, הנתבע 2 כלל לא אזכר את נוכחותו
17 של תום קנדי. הנתבע 2 נשאל ביחס לכך והשיב: "זה היה היינו הך, לא ייחסתי חשיבות ללשחק טניס
18 עם חבר או לאמן את תום, זה היה משהו פרטי מיוזמתי שלא קשור למועדון, זו הכוונה הייתה" (עמוד
19 166 שורה 16).
20
21 בעניינו של הנתבע 2 (להבדיל מאי אזכורו של אחי התובע בתצהירו של התובע) אני מקבל את הסברו,
22 של הנתבע 2, כי הוא כתב את המסמך דלעיל לניסים אדרי והוא לא ראה בו "תצהיר לאיזה בית-
23 משפט, סיפרתי לניסים מה שהוא ביקש לדעת על מה שקרה" (עמוד 170 שורות 19 – 20) ובאותו
24 מסמך, אותה עת "...לא ייחסתי חשיבות לכל פרט ופרט" (עמוד 171 שורה 24).
25
26 **כאמור לעיל, הנתבע 2 שלל בתוקף כי המקרה אירע לאחר שהוא אימן את התובע באימון פרטי: "אני**
27 **לא אימנתי את התובע באותו בוקר"** (עמוד 161 שורה 3), אלא שהוא אימן את תום קנדי באותה עת
28 באימון פרטי (עמוד 161 שורה 7). אכן, הוא לא הצליח להציג קבלה בגין התשלום לאימון הפרטי של
29 תום קנדי (עמוד 162 שורה 3) - לדבריו, הוא ניסה לאתר ולא הצליח (עמוד 162 שורה 19) אך איני
30 רואה בנתון זה משקל המוביל לדחיית כלל עדותו.
31
32 עדותו של הנתבע 2 נתמכת **בעדות של תום קנדי**, שאף היא הייתה עדות מהימנה ואמינה – היא לא
33 נשללה ולא נסתרה בראיות של ממש, או בחקירה נגדית שפגמה בה, והיא עומדת בסתירה חזיתית
34 לתיאור העובדתי של התובע.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 **תום קנדי מסר תצהיר והעיד (עמוד 137 שורה 20 והלאה), כי באותו היום הוא התאמן עם הנתבע 2**
3 **ובעת האימון (בניגוד לעדותו התובע אשר מסר, כי היה זה לאחר שהתובע סיים את האימון) – הם**
4 **שמעו קול צעקה והבחינו שהתובע נפגע.**

5
6 וכך העיד: "באותו יום אני הגעתי, באתי לעשות אימון פרטי, חבטנו על מגרש... הייתי עם
7 בן... חבטנו, התחלנו את האימון... אני זוכר בוודאות שהיינו על המגרש, אני זוכר בוודאות סוג של
8 צעקה, הייתי מרוכז תוך כדי באימון מן הסתם, ישר עזבנו הכל, הלכנו לראות מה קרה, אני זוכר את,
9 את הבחור (תובע) מחזיק את הפנים, הייתי קצת בהלם, כאילו הייתי ילד קטן, לא הבנתי כזה מה
10 קורה, פשוט באותו רגע עצרנו את האימון... בן לקח אותנו... ואני ביקשתי מאימא שלי שתבוא לאסוף
11 אותי" (עמוד 141 שורה 2 והלאה).

12
13 הוא העיד, כי ליד הרשת הוא ראה את התובע ו"עוד מישהו, נוסף", אשר היה לידו (עמוד 142 שורה
14 והלאה, עמוד 146 שורה 18 והלאה). התובע בסיכומיו בסעיף 27 (הפנה לעמוד הפרוטוקול הלא
15 נכון) נאחז במשפט זה כראייה לקיומו של המשתתף האלמוני הנוסף. ואולם, יש לזכור כי עד זה סיפר
16 שראה ליד התובע מספר אנשים וזיכרונו בעניין זה היה עמום: "אני לא זוכר מי היה, ואני גם לא יודע
17 להגיד לך כאילו לזהות, אני זוכר שם שהיה עוד אנשים זכור לי בתמונה (עמוד 146 שורות 11 – 12).
18 אכן, הוא זכר בוודאות, שכאשר התובע צעק ואחז את עינו עמד לידו אדם נוסף "מישהו" (עמוד 146
19 שורה 24), אך למרבה הצער איש מהצדדים לא ביקש לברר עמו האם מדובר באחיו של התובע או
20 שמא צעיר, קטין אחר מלבדו. בניגוד לנטען בסעיף 27 לסיכומי התובע העד כלל לא זיהה בנפרד את
21 אחיו של התובע מן התובע שרק אותו הכיר, כך שבהחלט יתכן שאותו "מישהו" שהיה בסמוך לתובע
22 היה אחיו.

23
24 דברים דומים מסר עד זה בתצהירו.

25
26 תום קנדי, בעדותו, לא זכר פרטים רבים, אולם להבדיל מאחיו של התובע, דווקא העדר הזיכרון ביחס
27 לפרטים השוליים, בחלוף הזמן, להבדיל מזיכרון של עיקר האירוע עצמו, אשר נחרט בזיכרונו,
28 מלמדים כי מדובר בעד מהימן ואמין, שאת מה שזכר העיד ואת מה שלא זכר השיב כי אינו זוכר.

29
30 שמתי לנגד עיני את תשובותיו, שאינן עולות בקנה אחד עם עדויות יתרת המתאמנים, שעדותם תידון
31 בהמשך, ובעיקר טענתו שהוא מעולם לא פירק את רשת הטניס לאחר האימון (עמוד 143 שורה 17
32 והלאה), אך בהחלט יתכן שלעד זה לא הזדמן לפרק את הרשתות, ובכל פעם שהגיע להתאמן במקום,
33 היו הרשתות כבר מורכבות, כטענתו (עמוד 144 שורה 16), וזאת משום הסברו: ש"אני הייתי, אני
34 הייתי מתאמן במועדון אחר..." (עמוד 146 שורה 3), ויחד עם הנתבע 2 הוא היה מתאמן באופן פרטי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 בלבד (עמוד 146 שורה 5). ואכן, ראינו ונראה, שנוהג פירוק הרשתות והרכבתן בידי המתאמנים רווח
2 אצל הנתבע 1 ולא במקומות אחרים.

3
4 כאמור, למרבה הפלא, התובע לא אישר כי נתבע 2 התאמן עם תום קנדי והעיד כי המשתתף הנוסף
5 שעמו פירק את הרשת לא היה תום קנדי (עמוד 38 שורה 16 והלאה, עמוד 50 שורה 14 : "זה לא תום")
6 (אישר שהשניים למדו באותה שכבה בבית-ספר). זוהי סתירה חזיתית שאינה ניתנת ליישוב.

7
8 אני סבור, כי התובע לא אישר את נוכחותו של תום קנדי כמשתתף הנוסף, משום שהבין כי הלה אינו
9 מאשר את התרחיש העובדתי הנטען על-ידו לפירוק הרשת.

10 רביעית, האם התובע נהג לפרק בעצמו את רשת הטניס ?

11
12
13 התובע ביקש להרחיק את עצמו ככל הניתן מהפעולות המעשיות של פירוק הרשת באותו יום ובכלל,
14 באופן שאינו עולה בקנה אחד עם עדויות אחרות שאישרו, שלא כך היו פני הדברים.

15
16 לדבריו, הוא נדרש בידי הנתבע 2 "באופן גורף בכל יום ביומו" (עמוד 12 שורה 17) להרכיב ולפרק את
17 רשת האימון, אך הוא עצמו מעולם לא פירק את הרשת.

18
19 כלומר, לדבריו, הוא עצמו לא עשה את הפעולות המעשיות של פירוק הרשת ואף העיד כי אינו יודע
20 איך מפרקים אותה : "ש : איך מפרקים ? ת : לא פירקתי. ש : זה נוהל קבוע. ת : זה נוהל קבוע, אני לא
21 הלכתי לפרק רשתות, אני עזרתי. ש : אף פעם לא עשית את זה לפני ? ת : לא... אני בערך יודע שיש שם
22 את הגלגלת ויש שם את הקפיץ שתופס את הרשת. אני בכלל באותו יום לא נגעתי ברשת, הבחור השני
23 התעסק ברשת ואני נעמדתי מאחוריו כי באתי לעזור..." (עמוד 7 שורה 2 והלאה).

24
25 וכן : "ברשת עצמה, אז אני לא התעסקתי...אני עזרתי לסחוב את הרשת עצמה, עזרתי לסחוב איזשהו
26 עמוד" (עמוד 12 שורה 20 והלאה). וכן : "ש : אף פעם פיזית אתה לא סובבת את הידית ? ת : פיזית
27 לא. לא, כב' השופט" (עמוד 67 שורה 23 והלאה). וכן : "תבקש ממני להרכיב כרגע רשת, אני לא בטוח
28 שאני יודע להרכיב רשת. זה מה שאני אומר...אני לא בדיוק יודע איך מפרקים את הרשת..." (עמוד 68
29 שורות 16 – 22). עמד על כך שהוא מעולם לא התנסה בזה : "לא. לא סובבתי" (עמוד 69 שורה 24).

30
31 כל זאת, בניגוד לעד מהימן ואמין, ירון בוברמן, שהוא עצמו הביא למשפט, אשר העיד כי הוא בהחלט
32 ראה את שהתובע עשה כן ועשרות פעמים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 התרשמתי, כי התובע העיד כפי שהעיד נוכח מחשבתו שכך ישיג יתרון טקטי, כדי להפחית ככל הניתן
2 את אשמו התורם או מטעם אחר שאותו סבר לעצמו.

3
4 **וכך העיד ירון בוברמן בעניין זה** (עמוד 97 שורה 2 והלאה)- הוא העיד שהוא משחק עם התובע טניס
5 מגיל 9, **שהם חברים טובים עד היום**, סיפר שידע כי התובע מתכוון לתחרות צפויה (עמוד 99 שורה 6
6 והלאה), אך ניכר היה שאינו יכול לתת מידע מוסמך בעניין זה, שכן הוא עצמו כלל לא נרשם להתחרות
7 באותה תחרות. עדותו ביחס לקרות האירוע היא ממידע שנשען על דברים שנמסרו לו מפי התובע (עמוד
8 100 שורה 3)(עדות מפי השמועה), ואין כאן כל יתרון על עדותו של התובע, שאליה התייחסתי לעיל,
9 שהרי זהו חיזוק לכאורי ממקור עצמי.

10
11 והנה, מתברר, שעד זה העיד **לפי תומו**, כי התובע סיפר לו **שהוא עצמו, לבד**, פירק את הרשת (עמוד
12 101 שורה 3). ומעבר לכך, התובע אמר לו: "ש: הוא סיפר לך שהוא עצמו פירק את הרשת? ת: כן.
13 ש: לבד? ת: את החלק הזה של הרשת אני יודע שהוא פירק לבד, לפי מה שהוא אמר. ש: פיזית, הוא
14 סובב את המנואלה בעצמו? ת: כן, הוא סובב את המנואלה. ש: ככה הוא סיפר לך? נכון. כן. הוא
15 סובב" (עמוד 101 שורות 2 – 10).

16
17 עוד הוסיף, כי הוא עצמו נהג להרכיב ולפרק את הרשת "באזור ה – 250 פעם" (עמוד 102 שורה 10),
18 הוא יודע לפרק את הרשת **בעיניים עצומות** (עמוד 102 שורה 17). והנה, לאחר שתיאר כיצד מבצעים
19 את התהליך הפיסי של פירוק הרשת – אחד לאחד – (עמוד 102 שורה 22 והלאה) **הוא העיד כי גם**
20 **התובע עשה את אותה פעולה פיזית מספר פעמים דומה** (כ - 250 פעמים): "אני מניח שגם אותו
21 מספר... ש: גם פיזית את התהליך הזה? ת: כן. ש: אתה ראתה אותו עושה את זה? ת: כן" (עמוד
22 103 שורה 18 והלאה).

23
24 זוהי סתירה חזיתית כנגד עדותו של התובע שאינה ניתנת ליישוב.

25
26 התובע בסיכומיו הפנה לעדותו של עד זה (סעיף 29 והלאה) אך התחמק מלהתמודד עם יתרת העדות
27 שפורטה לעיל.

28
29 לא זו אף זו - עד נוסף, שאותו הביא התובע לעדות – **אור אבן חיים**, אשר העיד על הנוהג שהיה קיים
30 להרכיב ולפרק את הרשות במקום על-ידי המתאמנים (עמוד 119 שורה 10), העיד כי הוא עצמו נהג
31 לעשות כן מספר רב של פעמים, וגם התובע עשה את הפעולה הפיסית של פירוק הרשתות: "ש: ...
32 כמה פעמים יצא לו לפרק רשת? ת: אני לא יודע, אני מניח שפחות או יותר כמונו" (עמוד 119 שורות
33 19 – 20).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 בנוסף, בניגוד חריף לעדות התובע, אור אבן חיים העיד, כי התובע סיפר לו שהוא בעצמו פירק את
2 הרשת לאחר האימון הפרטי (עמוד 123 שורות 1 – 8).

3
4 הנה כי כן, עד זה סיפר כי התובע לא סיפר לו על חניך, מתאמן נוסף, אשר פירק את הרשת יחד עמו
5 וכך אירעה התאונה, אלא שהוא עצמו – התובע – הוא שפירק את הרשת: "ש: אני מבינה שבשום
6 שלב, אני רק רוצה לוודא, לא אמר לך (התובע) שהיה עוד חניך אחר שפירק, והוא זה שפצע אותו,
7 והוא היה שם במקרה, נכון? את הסיפור הזה אתה לא שמעת? ת: זה לא. זה לא זכור לי, יכול להיות
8 שאני טועה, לא זכור ליי" (עמוד 124 שורה 5 והלאה).

9
10 התובע בסיכומיו לא התמודד עם דברים אלו ולא בכדי (סעיף 29 והלאה לסיכומים).

11
12 ודוק, התובע העיד כי לפני המקרה הוא התאמן בטניס כ – 4 שנים (עמוד 15 שורות 11 – 12), כלומר,
13 אני בהחלט מקבל את היגיון הדברים, שאין זה סביר, כי בכל אותם שנים הוא לא התנסה בפירוק
14 המעשי של רשת הטניס, כחבריו המתאמנים, אם לפי גרסתו היה זה עניין שבשגרה.

15
16 אין להבין מה חריג היה התובע מחבריו המתאמנים, שכן פירקו את הרשת במו ידיהם.

חמישית, האם האימון האישי אצל הנתבע 2 היה ללא תשלום?

17
18
19
20
21 הנתבע 2 העיד, כי באותה עת הוא היה עוסק מורשה פטור, ואם העביר אימון פרטי היה זה כנגד
22 תשלום תוך הוצאת קבלות כדין במקרה המתאים (עמוד 161 שורה 7 והלאה).

23
24 מנגד, התובע ואביו העידו, כי הוא עבר אימון אישי חינמי.

25
26 איני מקבל את טענת התובע, שלפיה הנתבע 2 לא תוגמל כספית בידי התובע בגין כל אותם אימונים
27 אישיים.

28
29 התובע העיד, כי הוריו שילמו לנתבע 1 בגין האימונים 800 ₪ לחודש וזאת בלא כל קשר למספר
30 האימונים (עמוד 27 שורה 15). לפי עדותו, הנתבע 2 לא תוגמל כספית באופן נוסף, בעקבות האימונים
31 האישיים שהעביר לתובע ובפרט לא תוגמל בגין האימון האישי שאותו העביר לתובע, לטענתו, ביום
32 המקרה. לפי דברי התובע הנתבע 1 עשה זאת, כדי להאדיר את שם בית-הספר (הנתבע 1) לאחר הצלחת
33 התובע בתחרות, וכדי להגביר את סיכוייו לזכות (עמוד 28 שורה 11 והלאה).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 ודוק, היו אלו אימונים אישיים, פרטיים, ולא במסגרת הנתבע 1 שכלולים במסגרת התשלום הכללי.
2
3 בעניין זה לא יהא מיותר לאזכר את עדותו של ירון בוברמן, העד מטעם התובע, אשר העיד, כי למרות
4 שהוא עצמו גם שיחק באופן מקצועי והתחרה בתחרויות "לי לא זכור שהיו לי אימונים אישיים" (עמוד
5 105 שורה 20) וכאשר הם התכוננו לתחרות הם היו עושים זאת בדרך של אימון ביניהם (עמוד 106
6 שורה 2). וכן העיד: "ממה שאני זוכר, היינו בדרך כלל חבורה, שהיינו מתאמנים בשילת לקראת
7 תחרויות" (עמוד 106 שורות 13 – 14) - כל זאת גם לא במסגרת הנתבע 1 (עמוד 107 שורה 2). בעניין
8 זה הם נהגו להגיע אל המקום, להרכיב את הרשת, להתאמן בעצמם, אין צורך שבמקום יהיה מאמן
9 כדי שישחקו שם (עמוד 108 שורה 1). הוא העיד אודות הנוהג שהיה קיים להרכיב ולפרק את הרשת,
10 שאמנם הפסיק לאחר הפציעה של התובע, אך הפסקה זו התפוגגה והם חזרו לנוהג שהיה קיים קודם
11 לכן (עמוד 109 שורה 1 והלאה).

12
13 שקלתי את עדותו של אור אבן חיים, כי אכן נהג לקבל אימונים פרטיים מאת הנתבע 1 אך בגין כל
14 אימון פרטי היה צורך לשלם בנפרד: "כן, כל אימון סכום מסוים" (עמוד 121 שורות 1 – 14).
15 האימונים הפרטיים התקיימו באותו מקום בו ארעה התאונה, אך מחוץ למסגרת הנתבע 1 ובתשלום
16 נפרד (עמוד 122 שורה 9) ועדיין אין בכך לגשר על הפערים הראייתיים שפורטו לעיל.

17
18 שישית, למרבה הפליאה, התובע בתצהירו, כלל לא אזכר את אחיו, כמי שנכח במקום ונוכחות אחיו
19 צצה רק בשלב העדות.

20
21 **התובע בסיכומיו כלל לא התמודד עם קושי זה.**

22
23 אכן, בתצהיר, התובע לא מסר כי הוא הגיע אל המקום עם אחיו, ששיחק אתו בטרם התאמן עם
24 הנתבע 2 - כל זאת בניגוד לעדותו.

25
26 אין להבין מדוע הסליק התובע בתצהירו את אחיו, שהינו עד ראייה לכאורי למה שאירע ורק בעדותו
27 הסיר ממנו את הלוט.

28
29 פרט חסר שכזה, בנסיבות תיק זה, הינו עדות כבושה שבכבושות היורד לשורש שאלת המהימנות.

30
31 איני מקבל את הסברו של התובע: "גברתי, בתצהיר הזה ש' אינו מפורט בגלל שהוא לא קשור
32 להשתלשלות האירועים. הוא לא היה רלוונטי. לא ציינתי אותו מהסיבה הפשוטה שהוא רק בא
33 לצפות בי משחק שם" (עמוד 30 שורה 24 – עמוד 31 שורה 3).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 לכאורה, אחיו של התובע, הינו **עד ראייה** למתרחש ואין להבין מדוע לא לציין את העובדה שנכח
2 במקום, מלכתחילה, וכיצד מי שהיה "**לא רלוונטי**" בשלב התצהיר, הפך לפתע להיות רלוונטי בשלב
3 העדות.

4
5 ודוק, לפי עדותו של התובע הוא מיקם את אחיו על המגרש **כעד ראייה ישיר לנעשה**, כאשר הפציעה
6 מתרחשת לנגד עיניו ממרחק קצר ביותר (עמוד 33 שורה 5 והלאה).

7
8 פגם ראייתי זה תומך, אף הוא, במסקנה כי יש לדחות את עדותו של האח.

9
10 **שביעית, אין זה סביר, שאותו מתאמן אלמוני שביחס אליו טען התובע נותר במקום פרק זמן נכבד,**
11 **לאחר שהסתיים אימונו.**

12
13 כזכור, לפי עדות התובע, הנתבע 2 הזמין אותו להגיע לאימון האישי בשעות הבוקר (עמוד 34 שורה
14 22). לפי דבריו, הוא החל את האימון עם הנתבע 2 בשעה 09:45 – 10:00 לערך (עמוד 35 שורה 2). לפי
15 הערכתו, דובר באימון שנמשך על פני כ - 30 – 40 דקות (עמוד 35 שורה 4). כלומר, **בשעה 10:30** לערך
16 הסתיים האימון.

17
18 כל אותה עת, לפי עדות התובע, נותר אותו מתאמן אלמוני, אשר התאמן קודם לכן עם הנתבע 2
19 במקום, כדי לפרק יחד עמו את הרשתות, בלא שאותו מתאמן אלמוני חזר אל ביתו.

20
21 התובע לא מסר הסבר סביר לעניין זה אלא והשיב: "את יכולה להפנות את השאלה אליו, אני לא יודע
22 למה הוא נשאר שם במקום" (עמוד 50 שורות 21 – 22).

23
24 לא הייתה בפיו תשובה מדוע ילד, שכבר סיים את האימון, ימתין במקום כ - 45 דקות **רק כדי** לעזור
25 לפרק את הרשתות (עמוד 51 שורה 1 והלאה).

26
27 מכל מקום, בהעדר אותה עדות לא ניתן להשלים את התהייה.

28
29 **שמינית, התובע צירף את הנתבעים 1 ו - 2 באופן מלאכותי לתביעתו:**

30
31 **התרשמתי - והדברים הוצגו לתובע להתייחסותו - אך הוא עמד על גרסתו (עמוד 23 שורה 5 והלאה)**
32 **כי מלכתחילה, בכתב התביעה, התובע ביקש לצרף את הנתבעים 1 ו - 2 אל כתב התביעה, משום**
33 **שסבר, או שמישהו אחר הסביר לו בטעות, כי אלמלא שני גורמים אלה הוא לא יוכל להיפרע בגין**
34 **נזקו.**

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

תשיעית, עדות הוריו של התובע:

1
2
3 איני סבור, כי עדותם של הוריו של התובע יכולה להוסיף ראייה עובדתית, ישירה לזירת המחלוקת.
4
5 אכן, ההורים העידו שהתובע ואחיו הוסעו אל המקום על-ידם (עמוד 227 שורה 7 והלאה), אך ההורים
6 עזבו את המקום ונדע להם על התאונה בדיעבד, לאחר הפציעה.
7
8 כל שנודע להם על המקרה היה מפי בנם, התובע, ואין בכך תוספת לעדות התובע (עמוד 231 שורה 15
9 והלאה).

10
11 האב לא מסר הסבר סביר מדוע הוא לא איתר את המתאמן הנוסף, שהתובע טוען כי פירק את הרשת,
12 למרות שמנגד הצליח לאתר אדם אחר שהתברר להיות **בלתי רלוונטי** לזירת המחלוקת נוכח זיכרונו
13 המעורפל (השמיע את השיחה המוקלטת עמו באולם בית המשפט)(עמוד 23 שורה 21 והלאה).

14
15 האב מסר כי לא שילם לנתבע 2 בגין האימון האישי, והוסיף כי לא היה צריך לשלם (עמוד 228 שורה
16 21). לדבריו, הנתבע 2 העניק לתובע אימונים חינוכיים, כי הוא אהב אותו (עמוד 229 שורה 14). ואולם,
17 כפי שצינתי, מוקשה לקבל התנהלות שכזו.

18
19 איני מקבל את עדותו שלפיה התובע, בנו, לא עשה את הפעולה הפיסית של פירוק הרשת (עמוד 216
20 שורה 7, שורה 17), שכן ראינו כי קיימים עדים שהובאו לבית-המשפט, מטעמו, ושהעידו **לפי תומם**
21 שלא כך היו פני הדברים, ומכל מקום לא הוברר מדוע דווקא בנו הוחרג מכל הילדים לעניין הפעילות
22 הזו: "אין לי תשובה" (עמוד 217 שורה 5), ואיני מקבל את ההנמקה כי בנו לא עשה זאת משום שהוא
23 אינו "איש טכני" (עמוד 217 שורה 8).

24
25 התייחסות ראייתית זהה יש להחיל כלפי אמו של התובע (עדותה בעמוד 260 שורה 1 והלאה).

26
27 מסקנתי מכל האמור לעיל היא כי איני יכול לקבל את עדות התובע ביחס להשתלשלות האירועים
28 המפורטת, כפי שטען לה, להבדיל מעצם פציעת עינו מרכיב מתכתי של הרשת.

29
30 (5). פלגינן דיבורא:

31
32 שקלתי האם ניתן להעביר את עדותו של התובע דרך המסננת הראייתית של "פלגינן דיבורא"
33 ו"לברוא" את המציאות, שאותה סובר בית-המשפט, לפי הראיות שנשמעו, "מעל ראשו של

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 התובע", באופן שמצמיח עילת תביעה דרך תרחיש עובדתי אחר, וזאת גם אם התובע/העד אינו מוסר
2 אותה, או שמא לפנינו הכלל: "בטלה מקצתה, בטלה כולה".

3
4 בע"א 765/18 שמואל חיון נגד אלעד חיון (01.05.2019) נקבע:

5
6 "סבורני, כי שקרים אלו של בעל דין הנוגעים לעניינים המצויים בליבת המחלוקת – הם לבדם –
7 צריכים היו לשמש בסיס לדחיית תביעתו ללא צורך בניתוח ראיות נוספות. דחיית התביעה בשל
8 שקרים אלו הייתה – ועודנה – תוצאה מתחייבת לנוכח שלושה כללים שעניינם פרוצדורה וראיות.
9 מדובר בכללים ידועים ומושרשים, אך הפעלתם נתונה במידה רבה לשיקול דעתה של הערכאה
10 הדיונית, ומסיבה זו – כך נראה לי – היא לא יצרה עדיין נורמות כלליות ותקדימים מחייבים.
11 כאן המקום להציג כללים אלו ולעמוד על טיבם, ראשון-ראשון, ואחרון-אחרון. מבין כללים אלו,
12 הכלל הבסיסי והעתיק ביותר הוא חזקה ראייתית הקובעת כי מי שמסקר ביודעין בדבר אחד, מסקר
13 בכל עדותו: Falsus in Uno, Falsus in Omnibus. חזקה זו מהווה חלק מהמשפט המקובל
14 האנגלי שמשמש מסד לדיני הראיות הנהוגים במקומותינו. היא עברה גלגולים שונים ורוככה במרוצת
15 השנים. מעמדה כחזקה חלוטה שאינה ניתנת לסתירה ניטל ממנה זה מכבר, וכיום היא משמשת חזקה
16 שבשיקול הדעת, שהפעלתה תלויה בשום שכל של הערכאה הדיונית...הפעלתה של חזקה זו (להלן:
17 חזקת השקר) במקרהו של בעל דין אשר מוסר ביודעין עדות שקרית בנושא מרכזי להתדיינות, המצוי
18 בליבת המחלוקת, הינה ברורה ומובנת מאליה. ברוב רובם של מקרים כאלה, אם נכריע את הדין
19 לחובתו של בעל דין ששקר – וזאת, אף מבלי לנתח ראיות אחרות – לא נטעה. הסתמכות על חזקת
20 השקר יכול שתובילנו להחלטה לא נכונה במקרים חריגים שבחריגים (אם לא נאמר זניחים).
21 המשאבים השיפוטיים שאותם יש להשקיע כדי לאתר את המקרים הללו ולהגיע לחקר האמת גם
22 בהם, יהיו כרוכים בעלויות מוגזמות מבחינה חברתית. עלויות אלו תהיינה גבוהות יותר מהמחיר של
23 טעות בקביעת עובדות באותם מקרים חריגים שבחריגים. אשר על כן, הפעלתה השיטתית של חזקת
24 השקר תמזער את העלות החברתית הכוללת של טעויות ושל האמצעים השיפוטיים שנועדו למנען –
25 תוצאה רצויה לכל הדעות, שכל מערכת משפטית צריכה לשאוף להגיע אליה...".

26
27 מנגד:

28
29 בע"א 9073/15 פלוני נגד "כלל" חברה לביטוח בע"מ (04.09.2017) נקבע:

30
31 "במסגרת הנקודה השלישית יש לחדד כי שקריו של תובע אינם חוסמים את זרכו כשלעצמם. אין
32 חזקה חלוטה לפיה יש לדחות את גרסתו של תובע שקרן, ושיקולי מדיניות משפטית אינם תומכים
33 בדחיית תביעה רק לנוכח שקריו של תובע. השקרים מתבטאים במשקל שיש לתת לראיותיו – אם
34 לעדותו שלו ואם לראיות אחרות שהציג, בתלות בנסיבות המקרה. אולם אם גרסתו של התובע מוכחת

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 במידה הדרושה באמצעות ראיות מהימנות – יש לקבל את גרסתו חרף שקריו. התרופה להתנהלות
2 דיונית נפסדת מעין זו יכולה להיות, למשל, במישור פסיקת ההוצאות. אך בסופו של יום, על ההכרעה
3 בתביעה גופא להיעשות על פי התשתית הראייתית שהונחה, על מה שיש בה ועל מה שאין בה. כך נעשה
4 גם כאן. התנהלותו של המערער לא נזקפה לחובתו, כשלעצמה, בעת ההכרעה בערעור. הפסול שנפל בה
5 בא לידי ביטוי ביכולתו להוכיח את עמדתו או ליהנות מן החרוג הדיוני של העברת נטל ההוכחה."

6
7 וכן: בע"א (מחוזי תל אביב-יפו) 3203/01 מנורה חברה לביטוח בע"מ נגד חאג' יחיא ראג'י
8 : (13.02.2005).

9
10 "המערערות אינן חולקות על הממצא העובדתי האמור, שהרי בית משפט קמא אימץ למעשה את
11 טיעוניהן בסיכומים...אלא שלשיטתן של המערערות, כך יש להבין, קיים מעין כלל "פסלות ראייתי
12 אוטומטי": משדחה בית המשפט את גרסת המשיב, עליו לדחות מניה וביה את תביעתו. ולא היא.
13 בית המשפט רשאי לקבוע ממצאי עובדה שונים מאלה שטען להם התובע, ועדיין לקבל תביעתו אם
14 הממצאים שנקבעו על ידו מצדיקים זאת. קבלת התביעה אינה מותנית בקבלת גרסת התובע באשר
15 להתרחשות העובדתית, אלא בקיומן של ראיות, תהיינה אשר תהיינה, לתרחיש עובדתי המקיים את
16 עילת התביעה. בית המשפט אינו אמור לשים דברים בפיו של צד לדיון (או עד), וליצור עבורו גרסה יש
17 מאין. אולם אם ניתן לקבוע ממצאי עובדה, בוודאות הנדרשת (קרי: הטיית מאזן ההסתברויות לטובת
18 בעל הדין הטוען לה), במנותק מגרסת אותו בעל דין (התובע במקרה הנוכחי) אין פסול בכך".

19
20 השאלה היא האם גרסתו העובדתית המלאה של התובע, שאיני מקבלה, שאינה מקבלת תימוכין,
21 כנדרש בדיון, ושאר הובאו ראיות הסותרות אותה, משליכה על כל התביעה ומביאה לדחייתה
22 הכוללת, או שמא ניתן לפצל את גרסתו ולאחוז בחלקים שמקבלים חיזוקים ראייתיים מכיוונים
23 חיזוניים ?

24
25 בחנתי את השאלה בכובד ראש ובאתי אל המסקנה, שבמקרה זה אין לדחות את גרסת התובע
26 במלואה, באופן שאינו מאפשר לאמץ חלקים ממנה, המקבלים חיזוק מראיות/עדויות חיזוניות, אלא
27 שיש לקבל את אותן ראיות/עדויות כמקיימים עילת תביעה על דרך של תרחיש עובדתי, חלופי.

28
29 (6). התובע נפצע בעינו עקב רכיב מתכתי הקשור לרשת הטניס אשר עף אליה:

30
31 אני קובע, כי בעת שהתובע עסק בפירוק הרשת, יחד עם אחיו, הוא אכן נפגע בעינו מחפץ מתכתי
32 כלשהו אשר ניתן ממנה, וממצא זה מתחזק גם מן המסמכים הרפואיים הכתובים בעניינו של התובע,
33 שיפורטו להלן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 במסמך מבית-החולים **מיום התאונה** נכתב באנגלית, כי התובע מתלונן על כאב בעין ימין לאחר שנפגע
2 בעת ששיחק טניס במגרש טניס ("**hit with metal object at tennis court in glasses**").

3
4 בסיכום המחלה של בית-החולים הדסה עין כרם מיום האירוע נרשם:

5
6 "a 14 year old male patient that complains of pain of right eye. Patient claims that
7 he was **playing tennis at a tennis court when he hit his face with the wired**
8 **fence** that broke his glasses and perforated the eye globe"

9
10 במסמך "קבלה סיעודית" נכתב: "נפצע במהלך אימון טניס (מקצועי), היה עם משקפיים - הזכוכית
11 של המשקפיים נשברה, ופגעה לו בעין...".

12
13 במסמכים המאוחרים יותר, כך למשל זה מתאריך 2.7.15 נרשם: "**post trauma from tennis**
14 **spring** from tennis net which cut glasses..."

15
16 חיזוקים נוספים לכך שהתובע אכן נפצע באותו יום מחפץ מתכתי, שניתז אל עינו מאחד מחלקי
17 הרשת, ניתן למצוא, כפי שפירטתי לעיל, גם בעדותו של הנתבע 2, של תום קנדי, ובעדותם של ירון
18 בוברמן ושל אור אבן חיים.

19
20 (7). ראיות ועדויות נוספות:

21
22 (א). איני נדרש לחוות הדעת ולעדותה של המומחית ורדית אייל ביקלס (עמוד 130 שורה 6 והלאה),
23 שאמנם לא עשתה את כל הבדיקות הנדרשות לרשתות במקום, ואין בפיה טענה שהרשתות מיום
24 האירוע אינן תקינות (עמוד 132 שורה 2 והלאה)(היא בחנה את מצב הדברים בשנת 2020), למרות
25 שבהערת אגב אני שותף לעמדתה, שעצם הוראה לילדים, בין השאר לתובע, להרכיב ולפרק את
26 הרשת בעצמם, בלא כל הדרכה, פיקוח ובקרה, כאשר מדובר ברשת אשר לה מנגנון מכאני בעל חלקי
27 מתכת נעים, שאין לדעת האם הילדים קיבלו הוראות ברורות והדרכות ברורות כיצד להרכיב ולפרק
28 את הרשתות, היא הוראה רשלנית (עמוד 134 שורה 16 והלאה).

29
30 אכן, בהערת אגב, אני בהחלט מקבל את מסקנתה, שאינה צריכה מומחיות מיוחדת מעבר למומחיותו
31 של בית-המשפט בקביעת מסקנות לפי דיני הרשלנות, כדלקמן: "(הדבר) העיקרי זה עניין של לא לתת
32 לילדים לפרק ולהרכיב וגם למבוגרים, צריך להדריך אותם בדיוק כי גם התקנים אומרים שצריך
33 להדריך אותם" (עמוד 135 שורה 22 והלאה).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 ואולם, בהעדר התרחיש העובדתי המלא, שאותו ניתן לאמץ, אין בחוות דעתה כדי לגבש את יסודות
3 העוולה ולהוביל לקבלת התביעה נגד הנתבעים 1 ו- 2, שכן לא ניתן לקבוע כי נמסרה לתובע הוראה
4 לפירוק הרשת במסגרת אותו אימון רשמי נטען, ואם הוא עשה כן, הרי שעשה כן במסגרת פרטית יחד
5 עם אחיו.
6
7 (בהערת אגב, לעניין סיכומי התובע בסעיף 74 והלאה – איני מתייחס לחוות דעת מומחה אשר לא
8 העיד וחוות דעתו לא הוגשה בהסכמה).
9
10 **(ב). עדות ניסים אדרי, הבעלים של הנתבע 1: בעדותו בבית-המשפט עשה העד רושם בלתי מהימן**
11 **ובלתי אמין (עמוד 187 שורה 14 והלאה).**
12
13 כחוט השני אדום בוהק, אשר היה שזור במהלך כל עדותו, נתגלתה תופעה ברורה, שלפיה הוא נשאל
14 שאלות ופשוט ברח מתשובות, התחמק, סטה מן הנושא, בסוברו כי השואל ישכח את שאלותיו ואני
15 בהחלט מקבל את הרושם של השואל אשר אמר לו בתארו את כל עדותו במילים: "חבל למרוח את
16 זה מסביב" (עמוד 192 שורות 6 – 7) וראו ההערה בעמוד 193 שורה 10, שורות 14 – 15.
17
18 מסתבר, כי אין לו כל ידיעה ישירה על המקרה – בעת שאירע המקרה הוא היה בביתו, ולפיכך לעניין
19 זה אין לעדותו כל משקל (עמוד 187 שורה 17).
20
21 **התקבל הרושם כי הוא מנהל את עסקו מתוך זלזול, אדישות, ובחוסר ערנות מופגן לבטיחותם של**
22 **המתאמנים.**
23
24 הוא אישר כי הפעיל חוג טניס במגרשים של הנתבע 3 (עמוד 188 שורה 5), אך באורח מוזר לא הוצג
25 הסכם בינו ובין הנתבע 3 המסדיר את מערכת היחסים ביניהם למרות שטען שההסכם "הוא נמצא
26 אצלי" (עמוד 188 שורה 9). לאחר מכן אמר שההסכם "צריך להיות במושב" (עמוד 188 שורה 12), אך
27 השיב שאין לו עותק כי "עברו הרבה שנים" (עמוד 188 שורה 16) ועוד כהנה וכהנה תשובות מן הגורן
28 ומן היקב, שהן בבחינת "כל התשובות נכונות" ו"אני חושב" ו"יכול להיות", בהפנתו את השואל
29 לבקש אותו במקומות אחרים (עמוד 188 שורה 24), אחר השיב: "אני חושב שהיה הסכם כתוב" (עמוד
30 189 שורה 8) – בלא להשיב תשובות ברורות וישירות.
31
32 **אין לדעת מה מערכת היחסים החוזית בין שני הגופים והעד לא יכול היה למסור תשובות ענייניות,**
33 **מוסמכות, בעניין זה אלא הפטיר: "כמה מאות שו. זה היה יותר, הפעילות הייתה התנדבותית" (עמוד**

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

- 1 189 שורה 11). וכאשר השואל התעקש לקבל תמונת מצב מדויקת יותר, הפנה אותו המשיב אל
2 ההסכם, שאין לדעת היכן הוא (עמוד 189 שורה 19).
- 3
- 4 התקבל הרושם הברור שעד אשר לא יוכח אחרת, באמצעות מסמכים כתובים, הסכם, ראיות, קבלות,
5 חשבונות, עננה כבדה רובצת על כל מערכת היחסים החוזית בין הנתבע 1 לנתבע 3 ועל שניהם הנטל
6 להוכיח אחרת.
- 7
- 8 לפי מערכת היחסים ביניהם, אין לדעת מתי רשאי הנתבע 1 לקיים אימונים במגרש של הנתבע 3.
- 9
- 10 הוא העיד, כי ידע על הנוהג, שלפיו המתאמנים מרכיבים ומפרקים את הרשתות בעצמם: "אני עוד
11 פעם אומר. הפעילות של הרכבה ושל התקנת הרשתות ביחד עם המדריכים זאת הייתה פעילות שהיא
12 בטוחה, שהיא נגישה. שגם הילדים סייעו ועזרו. לא, לא רואים פה איזה משהו חריג.
13 והמדריכים...עקבו אחריהם ועשו את זה יחד איתם..." (עמוד 194 שורות 1 – 5).
- 14
- 15 לאחר מכן הסתייג: "זה לא נוהג ידוע..." (עמוד 194 שורה 8), אך בסופו של יום ניתן היה למצות
16 מעדותו ידיעה ברורה, הסכמה מכללא, שכך הם פני הדברים והילדים, המתאמנים, מרכיבים
17 ומפרקים את הרשתות לצורך האימון בעצמם, שכן לדבריו: "אחרת אי אפשר לשחק טניס. באו לשחק
18 טניס. אחרת לא היה, איך, איך, איך ישחקו?" (עמוד 195 שורות 1 – 2).
- 19
- 20 במהלך עדותו, מצער היה לגלות, כי הוא סובר לתומו שהדרך בה פעל היא הדרך היחידה האפשרית,
21 והסתבר, כי הוא כלל אינו מעלה על דעתו דרכים בטוחות יותר.
- 22
- 23 הסתבר, כי הוא סומך את ידיו על כוחו של ילד בן 14 שימתח את הרשת, משום ש"יש לו יד. תחשוב
24 הוא חובט כל יום 3, 4 שעות...הוא יכול לעבוד בתפסנות" (עמוד 195 שורה 24).
- 25
- 26 שפשתי את עיני ולא האמנתי, כאשר חזיתי בעדותו - זוהי דוגמא אחת מיני רבות לזלול המופגן,
27 שהציג העד בעדותו בענייני בטיחות ובבריאותם של המתאמנים במסגרת הנתבע 1.
- 28
- 29 התקבל הרושם, כי נושאי בטיחות הם ממנו והלאה.
- 30
- 31 הסתבר, כי אין איש שמדריך באופן מסודר את המתאמן, הקטין, כיצד לפרק ולהרכיב את הרשת:
32 "...זה הכל בשיתוף פעולה. המדריך נמצא יחד אתו, עושים את הדברים ביחד. הפעולה בטוחה היא
33 לא, היא לא מסוכנת..." (עמוד 196 שורות 16 – 19).
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 הוא נשאל אם יש הדרכה מסודרת, קונקרטיית, כיצד לפרק ולהרכיב את הרשת והשיב תשובה כללית
2 ביותר: "כל הזמן. כל הזמן אתה פוגש ילדים ואתה מזמין אותם לבוא ולראות. הם שותפים לתהליך
3 הזה... מי שייגש לזה וינסה ככה סתם לגעת בזה, לא נראה לי שהוא, שהוא. מה...מה לו ולזה כאילו.
4 הוא יבקש עזרה...הוא לא ייגש למשהו שהוא לא יכול...לא מבין בו והוא לא מתעסק אתו...אתה
5 מדבר על אוכלוסייה...אתה מדבר על משחק טניס שדורשת מהילדים להיות מאוד, מאוד,
6 חכמים...במשחק שלהם...". (עמוד 196 שורה 22 – עמוד 197 שורה 11).

7
8 הנה כי כן, הכל נותר ליד המקרה, לשיקול הדעת של אותו קטין, להנחה כי מתאמנים בטניס ניחנים
9 במנת משכל גבוהה ובשיקול דעת כשל בוגר – אם הקטין מרגיש שהוא יכול להרכיב את הרשת – ירכיב
10 – אם הקטין מרגיש שהוא לא יכול להרכיבה – לא ירכיב – כך מותיר העד את ההחלטה בידי
11 האקראיות ולתבונתו של כל קטין וקטין.

12
13 אין לתאר התנהלות שכזו, אלא כהפקרות מוחלטת.

14
15 העיד כי הציוד שייך לנתבע 3 (עמוד 198 שורה 3), אך אין לו כל ערבות לתקינותו, וכאשר נשאל ביחס
16 לכך הפנה אל מחלקת הספורט של הנתבע 3 (עמוד 198 שורה 7) שכפי שנראה אינה קיימת ואין לדעת
17 מי מטעם הנתבע 3 ערב לתקינות הציוד.

18
19 לדבריו, כאשר הרשת נקרעה, הוא פונה למחלקת הספורט במועצת חבל מודיעין (הצד השלישי
20 שנמחק), אך כאשר התבקש למסור דוגמאות, שמות, מקומות, אסמכתאות לפניות כלל לא ידע למסור
21 ואף לא את שמו של הנציג מולו התנהל (עמוד 199 שורה 19) עד אשר התברר כי היה זה אירוע נדיר
22 שבו פנה כאמור אל אותה מחלקה (עמוד 200 שורות 2 – 4).

23
24 העד לא סיפק פרטים ברורים ביחס למייל שבו ביקש מהנתבע 2 את הפרטים אודות פציעת התובע,
25 אלא שביקש מהנתבע 2 להעלות את המקרה על הכתב, כי "...הייתה לי איזה הארה ואמרתי אני חייב
26 שיהיה לי תיעוד של המקרה שמחר לא, כמו שקורה היום, שיהיו...1001 גרסאות לצערי" (עמוד 204
27 שורות 15 – 18). אין להבין מדוע פעל כך אם לטענתו אותה עת הורי התובע לא באו אליו בטענה סדורה
28 (עמוד 204 שורה 21 והלאה).

29
30 יש לדחות את עדותו של העד על עצמו "תודה לאל, מאוד, מאוד אחראי" (עמוד 202 שורות 13 – 14) –
31 ממש לא.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 יחד עם זאת, אין בהתנהלותו הרשלנית הכללית של הנתבע 1, משום קיומו של קשר סיבתי לתאונה
2 הנטענת בתרחיש העובדתי שאותו קבעתי, באשר התאונה לא אירעה במסגרת הנתבע 1 אלא
3 במסגרת אימון פרטי של התובע עם אחיו.
4

5 (ג). עדות אילן קופרשטיין, מזכיר הנתבע 3, תומכת במסקנה, כי הוצבו במקום מגרשי טניס, לכל
6 דורש, ללא פיקוח, אשר הזמינו את הציבור הרחב להרכיב ולפרק את הרשתות לפי הצורך, ומבלי
7 שיש כל פיקוח או בקרה ביחס לתקינותו של הציוד ובלא נוהל של אחזקתו התקינה.
8

9 מתוך עדותו באתי למסקנה, כי הנתבע 3 נהג ביחס למגרש הטניס שבבעלותו ובהחזקתו, בדרך
10 רשלנית מן הרף העליון. ואבאר:

11
12 הוא העיד במשפט (עמוד 174 שורה 2 והלאה) אודות מערכת ההתקשרות החוזית בין הנתבע 1 לנתבע
13 3. ואולם, למרבה הפליאה, ההסכם המסדיר את מערכת היחסים לא צורף כראייה.

14
15 הוא לא זכר למסור מה כתוב בהסכם, מה פרטיו, מהם ההסדרים שהוצגו בין שני הגופים ועוד כהנה
16 וכנהנה (עמוד 174 שורה 8). לפיכך, בכל הכבוד, בהעדר ההסכם לא ניתן לגזור כל ראייה בעלת משקל
17 מתוך עדותו.

18
19 הרוצה להוכיח דבר מה יתכבד ויגיש את ההסכם המדבר בעד עצמו בדבר מערכת היחסים בין הנתבע
20 1 לנתבע 3 וכך לא נעשה.

21
22 איני מקבל את זיכרונו הקטוע כתחליף להסכם עצמו.

23
24 עדותו הייתה חסרת משקל ראייתי בעניין זה.

25
26 בעדותו מסר כי רשת הטניס פשוט מונחת במגרש כאבן שאין לה הופכין, זמינה לכל, ומי שרוצה
27 לשחק טניס מוזמן היה להרכיבה בלא כל פיקוח ובקרה לגילו, יכולתו, או כישוריו של המתקין: "זה
28 מונח שם, אם אתה יודע להרכיב, אתה מרכיב" (עמוד 177 שורה 4).

29
30 הסתבר, שאין שום גורם אנושי מפקח - אין שום גורם אנושי מבקר - אין שום גורם אנושי שבדק
31 אם הרשת תקולה או חלודה (עמוד 179 שורה 9: "...אין, אין מישהו...").

32
33 אין שום גורם אנושי שמסנן את זהות המרכיבים – ומסתבר כי פשוט הרשת והמגרש מתנהלים
34 מכוח עצמם (עמוד 177 שורה 9 והלאה, עמוד 178 שורה 2).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2 לא נערכת שום בדיקה או תחזוקה שוטפת לרשתות ועד אשר הרשת לא נקרעת אין מחליפים אותה :
3 "אנחנו לא בודקים את זה" (עמוד 179 שורה 15).
4
5 וכן העיד : "ש : בעל מקצוע שמבין עניין שהולך ומסתכל שהכל בסדר. שאין חלקים נעים שמשהו לא
6 שבור...ת : אין לנו את הפונקציה הזאת" (עמוד 186 שורות 1 – 5).
7
8 הסכים כי הם מאפשרים למגרש פשוט להתנהל מעצמו : "ש : אז אתם שמים אפשרות לאנשים להגיע
9 להתאמן במקום שהתנהל מעצמו ? ת : כן" (עמוד 179 שורות 16 – 18).
10
11 מסתבר, כי המצב לא השתנה גם בעקבות המקרה של התובע וכך הדברים מתנהלים עד היום (עמוד
12 179 שורות 21 – 24).
13
14 אמצעי הזהירות היחיד בנוי רק על הנחתו הבאה : "אני לא מניח שילד בן 9 יכול להתקין, אבל בעיקרון
15 כן" (עמוד 178 שורה 7). וכן : "...אנחנו יוצאים מנקודת הנחה, שילד בן 11 יקרא לאחיו או לאביו
16 שיבוא ויתקן לו את זה" (עמוד 178 שורות 23 – 24). הנה כי כן, כל נער שמגיע למגרש מוזמן להתקין
17 את הרשת כאוות נפשו.
18
19 לשמוע ולא להאמין – עדותו צורמת את האוזן וממליחה את העין.
20
21 הסכים כי הם פועלים ללא כל הסדרה כתובה, מובנית לבדיקות ותחזוקה של מגרשי הספורט (עמוד
22 182 שורות 13 - 16).
23
24 הוצגו בפניו תמונות הרשת וחלקיה, שם ניתן לראות קטעי חלודה, והוא השיב כי לדעתו זה מצב
25 הדברים של הרשת המשמשת את השחקנים גם עתה (עמוד 183 שורה 5 והלאה).
26
27 הנה כי כן, העד אשר ראה לנגד עיניו עמודי רשת חלודים, כלל לא נזעק, לא נרעד - שערת דאגה לא
28 זזה על ראשו.
29
30 אכן, למרות שהסכים כי רשת הטניס הינה מוצר ספורט זול יחסית (עמוד 180 שורה 6) העד לא הנהיג
31 דפוס עבודה, שבמסגרתו מחליפים את הרשתות מעת לעת, אלא רק לפי הצורך, כלומר במקרה
32 שהרשת קרועה וכיו"ב (עמוד 180 שורה 1 והלאה).
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 בנוסף, הסתבר שאין לעד שום ראייה המלמדת אימתי נרכשו הרשתות, כדי לבחון האם בשעת המקרה
2 דובר ברשתות חדשות או ישנות, בלויות והוא הסכים כי גם ביום המקרה יתכן שהרשתות היו בלויות
3 אף יותר מאלו שהוא רואה בתמונות הנ"ל לנגד עיניו (עמוד 184 שורה 1 – 4).

5 (8). ההודעה לצד השלישי – אשם הורי התובע:

6
7 כידוע, האשם התורם מהווה הגנה למזיק מפני החובה לפצות את הניזוק על מלוא נזקו ובקביעה זו
8 בוחן בית-המשפט את כלל נסיבות העניין, את התנהגותו של הניזוק (במקרה זה בהיותו של התובע
9 קטין ונוכח האמור בסעיף 64 (3) לפקודת הנזיקין - את זו של הוריו) ביחס לשאלה האם נהג כאדם
10 סביר, תוך הצבת רשלנותו של המזיק מול זה של הניזוק והערכת מחדליהם היחסיים, כאשר נטל
11 ההוכחה בעניין זה הינו על המזיק (ראו ע"א 14/08 עבד אלרחים נגד פלסטניר מפעל אריזות פלסטיות
12 בקיבוץ ניר אליהו (2.12.2009); ע"א 7130/01 סולל בונה בניין ותשתית בע"מ נגד תנעמי, פ"ד נח(1)
13 1 (2003)).

14
15 **אני סבור, כי התנהלות הוריו, כלפי בנם, התובע, בעיקר אביו, הייתה התנהלות, שהיא בבחינת**
16 **רשלנות תורמת, שבכוחה להקים נגדם תביעה לפי ההודעה לצד השלישי ושהיא הוכחה מתוך**
17 **הראיות שהובאו בפניי.**

18
19 אני קובע שאביו של התובע, אשר אישר כי היה הורה פעיל מאוד באימונים של בנו, התובע, הוא ליווה
20 אותו לאימונים, למשחקים (עמוד 214 שורה 11 והלאה), ידע או אמור היה לדעת, כי התובע, בנו, נוהג
21 להרכיב ולפרק את הרשת, שמדובר ברכיב מכאני מתכתי מסוכן והיה עליו לנקוט מעשה שיפסיק נוהג
22 שכזה.

23
24 אכן, הוא העיד כי ידע שהפירוק וההרכבה של הרשת היו חלק בלתי נפרד מתהליך האימון והוא היה
25 ער לכך (עמוד 216 שורה 4).

26
27 למרבה הצער, הוא מעולם לא פנה אל ניסים אדרי מהנתבע 1 ואמר לו כי מדובר בפעולה מסוכנת
28 (עמוד 218 שורה 14).

29
30 הסתבר, כי גם לאחר המקרה המצער הוא לא פנה בדברים אל הנתבע 1 או הנתבע 3 להתריע בפניהם
31 שדברים כאלה לא יקרו לאחרים, כי בראש מעיניו הייתה באותה עת אך ורק בריאות בנו (עמוד 223
32 שורה 24).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 בנוסף, עיקר העיקרים, ביום המקרה, הורי התובע הסיעו אותו ואת אחיו אל המגרש של הנתבע 3,
2 לאימון אישי ביניהם, כאשר האב מודע לכך, שכחלק מן האימון הם יצטרכו להרכיב את הרשת,
3 במגרש של הנתבע 3, כפי שהורגלו לעשות כן וההורים עזבו אותם במקום ונסעו לדרכם.

4
5 אני מעריך את שיעור האשם ההורי של האב במסגרת ההודעה לצד השלישי ב – 10%.

ג. מסקנות בשאלת החבות:

6
7
8
9 התובע פרש גרסה עובדתית מפורטת שאיני מקבלה, אך מנגד קיימות ראיות מהימנות ואמינות (רשת
10 ביטחון) המאפשרות לקבוע ממצאי עובדה שונים, שבכל זאת מקימים עילת תביעה נגד הנתבע 3.

11
12 אני קובע שהתובע הגיע אל המקום כדי להתאמן במשחק הטניס באופן פרטי, יחד עם אחיו, שלא
13 במסגרת הנתבע 1 או עם הנתבע 2. בשלב מסוים, הוא ואו אחיו פירקו את הרשת, ורכיב מתכתי שלה
14 הותז אל עינו, חבל בה, גרם לפציעתה, לנכותו ולנזקיו.

15
16 ממצא זה מתקבל מן הראיות הבאות:

17
18 **ראשית**, עצם העובדה שאינה שנויה במחלוקת שהתובע נפצע בעינו.

19
20 **שנית**, עדותו של הנתבע 2 המאשרת: "פתאום אנחנו שומעים, אני שומע צעקה חזקה מאוד מהמגרש,
21 אני מסיט מבט, אני רואה את התובע תופס את העין ואח שלו ליד הגלגלת עומד ככה, זאת אומרת
22 בכריעה ליד הגלגלת...".

23
24 **שלישית**, עדותו של תום קנדי, שאישר כי אכן התובע נפצע בעינו בסמוך לרשת הטניס.

25
26 **רביעית**, עצם הפינוי של התובע אל מוקד "טרם" ואל בית החולים.

27
28 **חמישית**, הגרסאות המידיות שנמסרו ותועדו במסמכים הרפואיים.

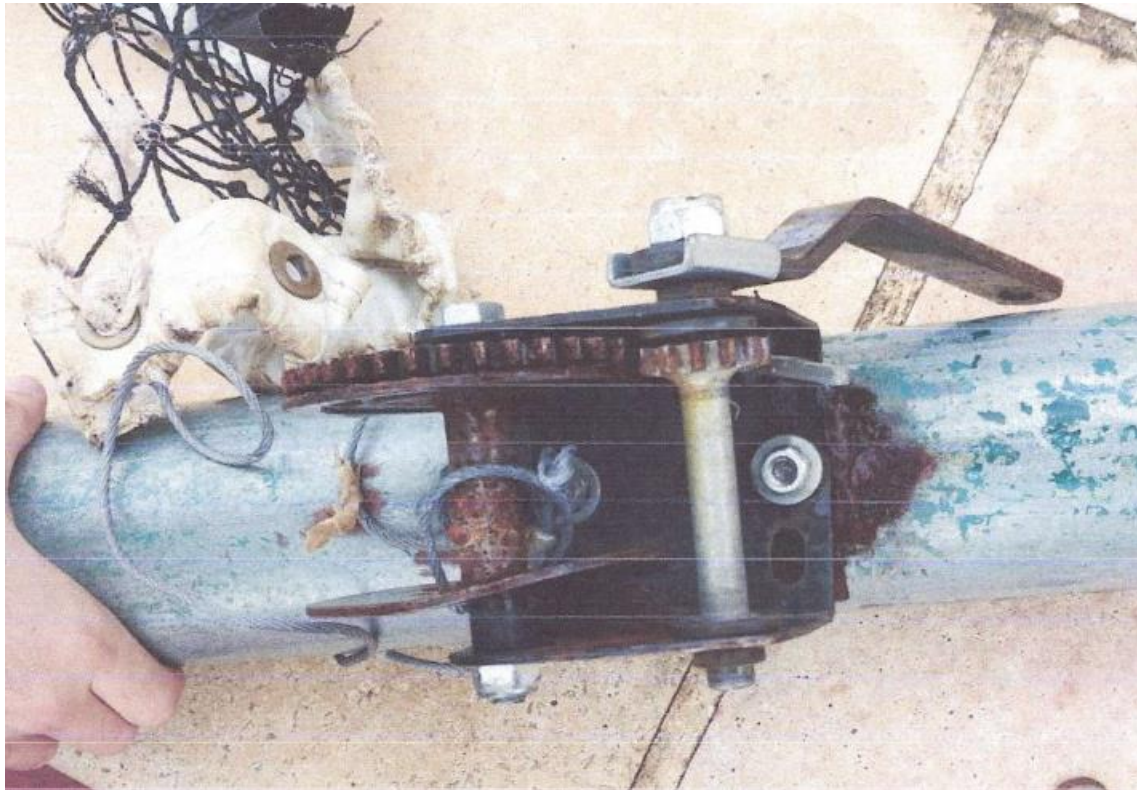
29
30 **שישית**, עדות ירון בוברמן, שהעיד כי התובע עצמו סיפר לו שהוא עצמו פירק את הרשת לבדו וכך
31 נפגע ועדותו הדומה של אור בן חיים בעניין זה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

- 1 אזכיר את הדברים שקבעתי ביחס לעדותו של אילן קופרשטיין מזכיר הנתבע 3 ואפנה אל תמונות
- 2 המגרשים, הרשתות, חלקי המתכת החלודים ואופן תחזוקתם, המצויים במגרשים עד היום :
- 3

- 4
- 5
- 6

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2
3 מסקנתי היא, שהתגלתה כאן התנהלות רשלנית כללית של הנתבע 3 ביחס למגרשי הטניס ולרשתות
4 שיש בה למלא את החסר הראייתי לקבלת התביעה, אף שלא לפי התרחיש העובדתי אשר טען לו
5 התובע, שכן מדובר במפגע – פשוטו כמשמעו – סכנה גלויה לעין כל, זמינה לכלל הציבור, קטינים
6 ובגירים, המזמינה תאונות ופגיעות, וזאת אף אם התובע הגיע אל המקום כדי להתאמן באופן פרטי.

7
8 אני קובע, כי הנתבע 1 התנהל ביחס למגרשי הטניס והרשתות שבו באופן רשלני, אך בנסיבות תיק
9 זה אין לקבוע, כי רשלנותו קשורה בקשר סיבתי ישיר ואמיץ לתאונתו של התובע ולנזקיו.

10
11 אכן, הנתבעים 1 ו- 2 הנהיגו נוהג, שבמסגרתו המתאמנים (והתובע בכללם) מפרקים ומתקינים את
12 הרשתות ונוהג זה הונחל לתובע בהתנהלותו גם בעת התאונה, אך לטעמי אין די בכך כדי לקשור בקשר
13 סיבתי את התאונה לנוהג זה, בהינתן העובדה שבאותו יום התובע התאמן במגרש באופן פרטי ושלא
14 במסגרת אימון של הנתבעים 1 ו- 2.

15
16 כפי שתיארתי לעיל, האשם התורם של הורי התובע הוערך על-ידי בשיעור של 10%.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

ד. הפיצוי:

(1). הנכות הרפואית:

מומחה מטעם התובע, בתחום רפואת העיניים, נוירואופטלמולוגיה ואוקופלסטיקה, ד"ר פרידלנד שמואל, בדק את התובע וקבע כי נותרה לו נכות צמיתה בשיעור 23% בגין פגיעה באישון, חבלה קשה ואיבוד חדות הראיה.

עוד נכתב בחוות-דעתו, כי התובע סובל מהפרעות ראייה, סנוור מאור השמש, עין אדומה, עין דומעת מלווה בכאבי ראש, הוא נזהר מאוד בחשיפה לשמש כפי שיועץ לו, אינו יוצא מהבית ללא משקפי שמש עם פילטר UV.

כמו כן נכתב, כי הפגיעה הובילה לכך שנאלץ לוותר על משחק הטניס שבו התאמן באופן מקצועי ויועד להתקדם כשחקן מקצועי. כמו כן, למרות ששאיפתו הייתה לשרת בצה"ל כחייל קרבי, עקב פגיעתו נקבע לו פרופיל 64 והוא לא יוכל להתגייס כחייל קרבי.

בנוגע לפגיעה האסתטית נכתב, כי הדבר מפריע לתובע, הוא מקבל הערות מהסביבה על מראה העין והוא חושש בהתנהלותו שמא תקרה לו פגיעה נוספת.

מומחית מטעם הנתבעים 1,3,4, בתחום העיניים, ד"ר רוזנבלט עירית, קבעה כי לתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור 10% בשל פגיעה בחדות הראיה וכן 5% נכות נוספים בשל הרחבת האישון – סה"כ 14.5% נכות.

המומחית קבעה כי במידה והתובע יעבור ניתוח נוסף, הרי שצפוי שיפור במצבו שכן לניתוח קטרקט 99% הצלחה.

מומחה מטעם בית-המשפט, ד"ר משה שניר, קבע בחוות דעתו, כי לתובע נותרה נכות בשיעור 23.05% לצמיתות. כמו כן קבע המומחה כי:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1. קיימת הפרעה אסתטית ברורה בפניו
2. חוסר האישון בעקבות פציעתו ממרר את חייו ביום יום.
3. ההבדל בחדות הראיה בשתי העיניים גורם לפגיעה בראיית העומק שזהו תפקוד דו-עיני חיוני ביותר.
4. הנבדק יזדקק בעתיד לניתוח הירוד הטראומטי, דבר שיגרום לשינויים תפקודיים נוספים בעין ימין.

מומחה בית-המשפט ד"ר משה שניר נחקר ביחס לחוות דעתו.

במהלך עדותו הסביר כיצד הוא בודק את חדות הראייה, הן בדיקה ידנית והן באמצעות מכשור אוטומטי (עמוד 277 שורה 27 והלאה).

הסביר כי לתובע היה קוצר ראייה בשתי העיניים עוד קודם לתאונה המדוברת (עמוד 279 שורה 21, עמוד 281 שורה 1 והלאה) (אזכיר, כי בעת התאונה הרכיב התובע משקפיים ועדשה אחת התנפצה).

הסביר היטב כיצד מצבו הרפואי של התובע מתיישב עם המצוין בתקנות הקובעות את אחוזי הנכות: סעיף 52 (1), 1 עם ד', **כלומר חדות ראייה (6/15) – 10% נכות**. בעניין זה הסביר, כיצד התקנה מתיישבת עם חדות הראייה של התובע (עמוד 280 שורה 1 והלאה).

מומחה בית-המשפט נחקר ארוכות, אך לא מצאתי כל הנמקה, אשר תוביל למסקנה כי שגה או טעה בביצוע בדיקת הראייה באופן שתוביל לדחיית עדותו.

בכל הכבוד, איני מקבל את טענת הנתבעים 1,3,4 בסיכומיהם (סעיף 182 והלאה), כי המומחה לא נתן משקל לעובדה שהתובע נבדק במסגרת הליך משפטי, כי לא היה ער לתמיהות שונות, כי נקט בגישה "נאיבית", שלא מצא לכון לחקור את התובע ולבחון את מהימנותו.

יש לזכור, כי מומחה רפואי אינו חוקר משטרה, הוא אינו נדרש לחבר את התובע למכונת אמת במהלך הבדיקה, והוא משתמש בכלים הרפואיים המקצועיים, המקובלים המובילים אל חוות דעתו, שאחד מהם, במקרה זה, הינו בדיקה סובייקטיבית של התובע (סעיף 185 לסיכומי הנתבעים 1, 3, ו-4).

אכן, בדיקת עיניים, מעצם טיבה (בשונה למשל מבדיקה אורתופדית לאבחון שבר, שם ניתן להתבונן בצילום רנטגן) בהחלט מסתמכת גם על שיתוף הפעולה הסובייקטיבי של התובע ואין לבוא בטרוניה אל מומחה בית-המשפט אשר פעל בדרך זו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 ודוק: בפרק הדין במהימנותו של התובע, כפי שבואר לעיל, בהחלט התייחסתי לטענות אלו והענקתי
2 להן משקל במסגרת מהימנותו של התובע כמשליכות על האלמנט הסובייקטיבי שבבדיקה.
3
4 אכן, במהלך החקירה הנגדית הוצגו בפני המומחה נתונים שונים של בדיקות, ממהלך שנות התובע,
5 המלמדים על הרעה מיידית בקוצר הראייה, שלאחריה נותר המצב סטטי (הנתבעים 1, 3, 4 סיכמו זאת
6 בסעיף 192 לסיכומיהם), אך הוא הסביר שהשינויים הללו יכולים לנבוע ממספר גורמים, ובכלל זה
7 קטרקט (שינויים בעכירות העדשה) שהתפתח בעין **עקב** האירוע הטראומטי (עמוד 286 שורה 18
8 והלאה, עמוד 288 שורה 27 והלאה).
9
10 אכן, יש אלמנט סובייקטיבי בבדיקה התלוי בשיתוף הפעולה של התובע (עמוד 289 שורה 26, עמוד
11 292 שורה 13 והלאה), אך מנגד הבדיקה תלויה מכשור המעניק לה ממד אובייקטיבי (עמוד 293 שורה
12 22).
13
14 המומחה לא שלל את האפשרות שאם התובע חפץ להגיע לתוצאת ראייה מסוימת הוא יכול היה
15 להתנהג במהלך הבדיקה באופן אשר יוביל לאותה תוצאה, אך אין בכך כדי לדחות את חוות דעתו מן
16 המסד עד הטפחות (עמוד 294 שורה 13).
17
18 אני ער לכך, כי בתחום זה יש השפעה לאלמנט הסובייקטיבי שבבדיקה, אך כך הם פני הדברים גם
19 בתחומים אחרים, כגון פסיכיאטריה. עמד על כך בית המשפט העליון לאחרונה בהקשר אחר בע"פ
20 7535/17 **בקשי זורון נגד מדינת ישראל** (25.5.21): "ויושם אל לב כי לקות שבנפש קשה לאיתור
21 בהרבה מלקות שבגוף. הנתונים אודות מצבו הנפשי של נאשם מצויים בהחזקתו והינם פחות שקופים
22 מאשר, למשל, שבר בגוף. ניתן להסיק מכך כי לנאשם שליטה רבה יותר על תוצאות הבדיקה הנפשית
23 והקוגניטיבית מהבדיקה הגופנית". וכן בע"פ 4694/20 **לייפר נגד היועץ המשפטי לממשלה** (2.9.20):
24 "לרשות הפסיכיאטר לא עומד צילום רנטגן של הנפש שיכול לסייע לו באבחנה אם יש "שבר" בנפשו
25 המסוכסכת של אדם: "לא הרי אורטופד, 'החי' בעיקר מבדיקה קלינית ומצילומי רנטגן כהרי
26 פסיכיאטר הניזון ממכלול העובדות הרלוונטיות הקשורות באישיותו של הנבדק לפני התאונה
27 ואחריה...".
28
29 הנתבעים 1, 3, 4 התייחסו בסיכומיהם באריכות לכך שמדובר בבדיקה שיש לה אלמנט סובייקטיבי
30 (סעיף 195 והלאה), אך שוב אדגיש, כי אין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי לקבוע כי המומחה לא פעל
31 בהתאם לכלים הרפואיים המקובלים בתחום זה באופן המוביל לפגיעה במהימנות ובאמינות חוות
32 דעתו.
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 עוד הסביר, כי לעניין העכירות אין כלל קבוע המלמד, כי עליה להתדרדר עם חלוף הזמן ובהחלט יתכן
2 כי בנקודה זמן כלשהי יתרחש שיפור מסוים בקוצר הראייה ולאחר מכן שוב הרעה: "זה לא הולך
3 מתמטיקה..." (עמוד 291 שורה 7), שכן: "כל אחד וההתקדמות הגופנית שלו... כל אחד בהתקדמות
4 שלו..." (עמוד 291 שורה 20). וכן: "בכל מקרה סיכמתי ואמרתי שיכול להתקדם הקטרקטה כל אחד
5 בקצב הגופני שלו" (עמוד 292 שורות 17 – 18).

6
7 המומחה התייחס אל סעיף 57 (1) בגין קונברגנציה הגורמת להפרעות תפקודיות ולקביעה בדבר 10%
8 נכות תוך מתן הסבר ונימוק: "קונברגנציה זה פעולה של מיקוד העיניים מקרוב. היא פעולה מאוד
9 מורכבת... זה פעולה שיש התכווצות של השריר הישר הפנימי שהוא מושך את העיניים כלפי פנים... וכל
10 פגיעה בשלב הזה יש לה אפקט על הראייה לקרוב" (עמוד 280 שורה 10 והלאה).

11
12 סעיף 64 (ב) בגין קולובומה גדולה ולא מוסתרת של העפעף – 5% נכות בהסבירו: "קולובומה זה חוסר
13 של קשתית..." (עמוד 280 שורה 19 והלאה).

14
15 לאמור, סה"כ: 23.05% נכות משוקללת צמיתה.

16
17 ושוב, לעניין חדות הראייה, ניתן לראות תנודתיות, במהלך השנים התברר כי חדות הראייה של העין
18 הפגיעה (ימין), כפי שנבדקה, כעולה מן המסמכים הרפואיים הייתה כדלקמן:

12.7.13 – מועד התאונה.

19
20
21 17.7.13 – שחרור מניתוח ראשון.

22 30.9.13 – ניתוח שני.

23 27.10.13 – 6/21.

24 17.4.14 – 6/9.

25 23.11.14 – 6/12 עם תיקון.

26 2.7.15 – 6/12.

27 29.9.15 – 6/9 עם תיקון.

28 18.11.16 – 6/9.

29 שנת 2017 ד"ר שמואל פרידלנד - מומחה התובע – 6/12 עם תיקון.

30 25.5.17 – ד"ר רוזנבלט עירית – מומחית מטעם הנתבעות – 6/18 עם תיקון.

31 25.11.19 – ד"ר משה שניר - מומחה בית-המשפט – 6/15 עם תיקון.

32
33 אכן, לפי תקנות המל"ל חדות ראייה עד 6/12 אינה מקנה נכות, ויש פערים בין הבדיקות השונות, אולם
34 אין בטענת הנתבעים 1, 3, 4 בסיכומיהם, כי מדובר בשתי בדיקות בלבד המעידות על ירידה בחדות

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 ראייה המקנה שיעור נכות רפואי (סעיף 198 לסיכומיהם) כדי לדחות מכל וכל את בדיקתו של מומחה
2 בית-המשפט, ואזכיר גם את הבדיקה בפני ד"ר עירית רוזנבלט דלעיל.
3
4 כפי שפירטתי לעיל, אני מקבל את הסבריו ועדותו של מומחה בית-המשפט בעניין זה, כעדות מהימנה,
5 אמינה ומקצועית, כנדרש בדיון.
6
7 הנתבעים 1, 3, 4 (נתבע 2 הצטרף בסיכומיו) טוענים כי הירידה בחדות הראייה נובעת אך ורק
8 מהתפתחות קטרקט בעין (סעיף 193 לסיכומיהם), אך כפי שהסביר מומחה בית-המשפט בהחלט קיים
9 קשר סיבתי בין התפתחות התופעה לאירוע התאונתי.
10
11 יצוין, כי המומחה העיד כי קיים ניתוח מתקן (אל משמעותו אתייחס בהמשך), אך מדובר בניתוח
12 מורכב (עמוד 318 שורה 10) שעליו המליץ לתובע (עמוד 296 שורה 23) שיתקן את חדות הראייה, אולם
13 אין מדובר בניתוח פשוט (עמוד 300 שורה 27), שסיכונו בצדו (עמוד 317 שורה 1 והלאה) ושסיכווי
14 ההצלחה סביב 90% (עמוד 295 שורה 1 והלאה, עמוד 296 שורה 4 והלאה, עמוד 297 שורה 9, עמוד
15 298 שורה 6), עלות הניתוח כ- 15 אלף ₪ (עמוד 298 שורה 17) והוסיף, כי זהו ניתוח הכרחי שהתובע
16 יהא חייב לעבור בשלב מסוים של חייו ואם התובע יעבור את הניתוח המדובר זה ישפר את חדות
17 הראייה שלו ובתנאי שלא יהיו בניתוח סיבוכים (עמוד 321 שורה 4 והלאה). יחד עם זאת, הניתוח לא
18 יתקן את הפגמים האחרים בעין – הקונברגנציה והאישון.
19
20 במהלך החקירה הנגדית הוצגו בפני מומחה בית-המשפט נתונים שונים במהלך השנים בדבר רוחב
21 האישון, אולם לא הובאו מומחים אחרים לבית-המשפט ואין לדעת מה פשרם, דיוקם ואמינותם של
22 הנתונים האחרים שעימם הופגש ובצדק העיד: "אני סומך רק על הבדיקה שלי ב- 200 אחוז" (עמוד
23 302 שורה 14). עוד הוצגו בפניו ממצאים של מומחים אחרים, אך שוב, אלו לא הובאו לעדות בבית-
24 המשפט כדי לתהות על הממצאים המדוברים (עמוד 308 שורה 8 והלאה).
25
26 אין ספק כי מומחה בית-המשפט לא בדק את התובע בטרם שבדק אותו לצורך מסירת חוות דעתו
27 (עמוד 313 שורה 3), אין לדעת האם התובע סבל מן התחלואה המדוברת מילדות, כפי שנשאל בחקירה
28 הנגדית (עמוד 312 שורה 1 והלאה), אולם הרוצה להוכיח שמצב הדברים הקיים היה עוד קודם לכן,
29 או שהתובע נולד עם בעיה זו, עליו הנטל להוכיח זאת ולא כך נעשה. ואכן, המומחה העיד, כי אילו כך
30 היו פני הדברים הוא היה מצפה לראות תלונות הנוגעות לראייה משלב בית-הספר, מעבר לעובדה
31 שהתובע הרכיב משקפיים לקוצר ראייה עוד קודם לכן (עמוד 313 שורה 14 והלאה).
32

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 לעניין האישון הסביר כי האישון של התובע נעדר תפקודיות, הגם שצורנית יש לתובע "שארית אישון"
2 (עמוד 314 שורה 19 והלאה). וכן: "למעשה אין אישור, כשיש 11 מ"מ, זה בלי אישון, זה לא נקרא
3 אישון פונקציונאלי" (עמוד 315 שורות 7 – 8).

4
5 כידוע, ההלכה היא שבית המשפט לא יסטה מחוות דעת המומחה מטעמו בהעדר נימוקים משכנעים-
6 ע"א 544/10 פלונית נגד עיריית כפר קאסם (12.03.2013): "מומחה בית המשפט מוחזק, מבלי לפגוע
7 במומחי הצדדים ומתוך ידיעת המציאות האנושית, כידו הארוכה של בית המשפט, ואף שבית המשפט
8 חופשי לסטות מחוות דעתו, יעשה כן – ככלל – כחריג ובמשורה". וכן ראו: ע"א 3056/99 שטרן נגד
9 שיבא - (4/2/02); ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נגד מוניטי רבי (31/12/88).

10
11 על כן, לא מצאתי כל הנמקה אשר תוביל לדחיית עדותו וחוות דעתו של המומחה ואני מאמצת כבסיס
12 לקביעת נכות רפואית.

(1). הפסדי שכר ההורים לעבר:

13
14
15
16 בכל הכבוד, אין לדעת מהיכן הגיע התובע בסעיף 128 לסיכומיו לסכום המצוין הנוגע לנזקים ממוניים
17 לעבר.

18
19 לא הוצגו בפניי ראיות המלמדות על אובדן שכר ההורים בפועל, מלבד אישור היעדרות ללא תאריכים
20 מבית-הספר.

21
22 מומחה בית-המשפט נשאל האם הוא יכול להעריך תקופה של נכות זמנית ובאיזה שיעור של נכות,
23 ובהגינותו מסר כי אינו יכול למסור נתון שכזה (עמוד 319 שורה 1 והלאה).

24
25 זהו קטין שנעדר מקור הכנסה משל עצמו.

26
27 זהו ראש נזק המחייב הוכחה בראיות של ממש ואלו לא הוצגו.

28
29 לפיכך, איני פוסק פיצוי בראש נזק זה.

(2). הפסדי שכר התובע לעתיד (לפי היוון של 3%, כולל הפסדי פנסיה 12%):

30
31
32
33 בעת התאונה היה התובע קטין.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 התובע, יליד 1999, צעיר שטרם כתב את "סיפור חייו" העיסוקים

2

3 במקרנו היה התובע קטין בעת שנפגע. הוא בגר תוך שעבר מסלול חיים נורמטיבי, רגיל לצעיר בן גילו.

4 על כן, אני סבור, כי יש לקבוע את בסיס השכר העתידי לפי השכר הממוצע במשק (ראו: רע"א 4681/17

5 **מוסא אבו זאיד נגד מוחמד אלקאדי (31.07.2017)**: "על דרך הכלל, ההלכה הנוהגת לגבי קטינים היא

6 **כי בהיעדר אינדיקציות סותרות "יש להעמיד את שיעור הנכות התפקודית לפי שיעור הנכות**

7 **הרפואית או קרוב לכך, באשר הנכות הרפואית היא הכלי המרכזי לחילוף הנכות התפקודית בעניינם**

8 **של קטינים".**

9

10 בכל הקשור לנכות הרפואית, אני מקבל את חוות דעתו של מומחה בית-המשפט כבסיס לקביעת נכות

11 רפואית, כלומר בשיעור 23%.

12

13 נוכח גילו הצעיר של התובע, טיבה של הפגיעה העינית, אני קובע, כי נכותו הרפואית זהה לנכותו

14 התפקודית, שאין לדעת היכן תפגוש אותו במהלך חייו.

15

16 הנזק לעין יכביד על לימודיו, על הכשרתו, על עבודתו מול מחשב, על כל עבודה שתחייב אימוץ עיניים

17 והדברים מתיישבים עם חוות דעת מומחה בית-המשפט ועם עדותו.

18

19 כפי שקבעתי, אני מאמץ את חוות דעתו של ד"ר משה שניר, מומחה בית המשפט בדבר נכות רפואית

20 בשיעור של 23.05%. מומחה בית-המשפט המחיש בעדותו אודות הנכות התפקודית, כגון: "זה לא

21 אישון שהוא יכול לתפקד איתו" (עמוד 315 שורה 27). הרחבת האישון גורמת לתובע לסנוור (עמוד

22 316 שורה 3), וכן בכל הקשור לתפקוד היום-יומי (עמוד 320 שורה 11 והלאה).

23

24 כידוע, הנכות הרפואית היא נקודה המוצא לבחינת הנכות התפקודית, שנקבעת בידי בית-המשפט

25 בהתאם לעובדות המקרה ולמיהות של התובע ובהתאם למהותה, טיבה, הקיפה, מיקומה הפגיעה,

26 גילו של התובע, השכלתו, כישוריו, ההשלכות העתידיות האפשריות שיהיו לה על מקצועות ועיסוקו

27 בעתיד (ראו: ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נגד רמזי, פ"ד נב(3) 792 [1995]: ע"א 2113/90 אדלר נגד

28 סוכנויות דרום בע"מ [1992] [פורסם בנבו]; ע"א 6601/07 אבו סרחאן נגד כלל חברה לביטוח בע"מ

29 [פורסם בנבו] [2010]: ע"א 8799/08 הסתדרות מדיצינית הדסה נגד פלוני (21.3.11): ע"א 4302/08

30 שלמייב נגד בדארנה (25.7.10) ועוד).

31

32 כאשר דנים בעניינם של קטינים, צעירים, שטרם כתבו את סיפור חייהם המקצועיים, קיימת זהות

33 עקרונית בין שיעור הנכות הרפואית לשיעור הנכות התפקודית, שכן אין להעריך עדיין כיצד בדיוק

34 ייגרע כושר ההשתכרות של התובע לעתיד לבוא, והדברים ברורים (ראו: ע"א 9873/06 כלל נגד פפו

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1   (22.3.09); ע"א 7008/09 עבד אל רחים נגד עבד אל קאדר (7.9.10): ע"א 10064/02 מגדל חברה
2   לביטוח בע"מ ואח' נגד רים אבו חנא ואח' (27.9.2005) ועוד).

3
4   נוכח גילו של התובע, יש לקבוע את שיעור הפיצוי לשומת אובדן כושר ההשתכרות לפי השכר הממוצע
5   במשק.

6
7   בע"א 4772/02 סהר חברה לביטוח בע"מ נגד צי'בוטארו נקבע:

8
9   "העיקרון הנהוג בפסיקה לגבי קטינים או צעירים בתחילת דרכם המקצועית הינו אמידת אובדן כושר
10   ההשתכרות על-פי השכר הממוצע במשק".

11
12   כן ראו ברע"א 7490/11 פחרי נגד האג' (28.12.11):

13
14   "... אין להגביל את החזקה בדבר השתכרות בגובה השכר הממוצע במשק לקטינים בלבד, והגיונה
15   עשוי להיות יפה גם ביחס לאדם צעיר שטרם ביצע בחירות עצמאיות של ממש".

16
17   במקרים רבים חשובה עשרת מונים ראייתו של אדם על פני נכות פיסית אחרת ככל שהיא מגעת
18   להשפעה על שכרו העתידי.

19
20   במקרה זה, נוכח גילו של התובע, הנכות בעין, שסביר להניח כי תשפיע על מגוון רחב של תחומי עיסוק
21   שבהם יבחר, אני סבור כי קיימת זהות בין הנכות הרפואית לתפקודית.

22
23   על כן, ייערך החישוב הבא לפי השכר הממוצע במשק:

24
25   10,499 ₪ (שכר ממוצע במשק) X 316 (מקדם היוון 3% כולל רכיב פנסיוני) X 23.05% X 100%
26   אקטוארי = 779,655 ₪.

27
28   **(3). הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד:**

29
30   לתיק המוצגים צורפו קבלות עבור רכישת משקפיים ומוצרים נלווים (300 ₪ + 769 ₪ + 527 ₪ +
31   1463 ₪ + 140 ₪ + 380 ₪).

32
33   שתי בדיקות אופטומטריסט (143 ₪ + 143 ₪ + 142 ₪).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 תשלום לבית-החולים עבור צילום מסמכים (137 ₪).

2
3 תרופות ומשחות (45 ₪ + 129 ₪ + 30 ₪ + 41 ₪ + 81 ₪).

4
5 ייעוץ מומחה (1,100 ₪ פחות 610 ₪ השתתפות קופת-החולים).

6
7 קבלות עבור הוצאות דלק וקבלות נוספות שאינן קריאות או הנושאות תאריך הקודם לתאונה.

8
9 כלומר, קבלות המלמדות על הוצאות רלוונטיות בסך של כ- 5,000 ₪ לעבר.

10
11 לכך יש להוסיף הוצאות עתידיות, נוספות, על דרך האומדנא של 10,000 ₪ ואיני כולל כאן את העלות
12 המשוערת של ניתוח תיקון כ – 15,000 ₪, כפי שהעיד מומחה בית-המשפט, שכן כפי שאין לאלץ את
13 התובע לעבור את הניתוח לשם הקטנת הנזק, אין ליהנות אותו מן ההוצאה הנוגעת לניתוח הזה.

14
15 סה"כ אני פוסק: 15,000 ₪.

16
17 **(4). עזרת הזולת לעבר ולעתיד:**

18
19 לא הוגשו מסמכים המעידים על עזרה בשכר שקיבל התובע. ואולם, ברור כי נזקק לעזרת בני משפחתו
20 במהלך תקופת הניתוחים, בליווי לבדיקות וכיוצא באלה וכי יזקק לכאלו גם בעתיד.

21
22 גם עזרת הזולת מאת בני משפחה ברת פיצוי (ע"א 93/73 שושני נגד קראוז ואח', פ"ד כח(1) 277)
23 ובהעדר נתונים ברורים בהחלט ניתן לקבוע אותה על דרך האומדנא (ע"א 315/83 עגור נגד איזנברג,
24 פ"ד לט(1) 197).

25
26 לפיכך פוסק פיצוי על דרך האומדנא בסך 50,000 ₪.

27
28 **(5). כאב וסבל:**

29
30 התובע העיד על הכאב העז שחש בעת המקרה: "ב"אותו רגע כמובן שאני נשכבתי על הרצפה וחוויתי
31 כאבים עזים בעין...וכולי בטראומה ובלחץ" (עמוד 11 שורות 21 – 24).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 מומחה בית-המשפט ד"ר משה שניר העיד: "מעוצמת הכאב הראש זו אחורה, זה כאב חזק... כאב של
2 פרפורציה, שיהיה ברור, קרנית זה האיבר המעוצבב בעושר רב... ואפילו נגיעה קטנה מאוד כואבת..."
3 (עמוד 305 שורה 14 והלאה).
4
5 מעבר לכאב הישיר עקב התאונה ולסבל שהיו מנת חלקו בגין הניתוחים והטיפולים הרפואיים שתוארו
6 לעיל, יש לכמת להערכה כספית גם את אובדן ההנאה העתידיים, הנובעים מהפסקת המשחק בטניס,
7 הקושי בקריאה, לימוד, ההגבלה בפעילות היום-יומית הנובעת מרגישות לקרני השמש ועוד כהנה
8 וכהנה מגבלות יום יומיות שישנו את חייו.
9
10 אזכיר את האמור בחוות דעתו של מומחה בית-המשפט שלפיה, התובע יסבול סבל עתידי גבוה אף
11 מעבר לנכותו לפי תקנות המל"ל:
12

למרבת הצער ע"פ תקנות המוסד לביטוח לאומי לא ניתן לתת במקביל
אחוזי נכות גם על סעיף 63(ב).

אחוזי נכות אלו אינם מבטאים את הפגיעה הנרחבת בעין ימין ובשתי
עיניו!

1. קיימת הפרעה אסתטית ברורה בפניו
  2. חוסר האישון בעקבות פציעתו ממרר את חייו ביום יום.
  3. ההבדל בחדות הראיה בשתי העיניים גורם לפגיעה בראיית העומק שזהו תפקוד דו-עיני חיוני ביותר.
  4. הנבדק יזדקק בעתיד לניתוח הירוד הטראומטי, דבר שיגרום לשינויים תפקודיים נוספים בעין ימין.
- כל האמור לעיל לא בא לידי ביטוי בתקנות המוסד לביטוח לאומי.

13
14 אזכיר, את עדותו של התובע: אני לא משחק היום. אני לא יכול לשחק היום. אחת הסיבות שהפסקתי,
15 הרי היה ניסיון לחזור. **טניס זה אהבת חיי**, חשוב לזכור את זה. **זה הדבר שאני הכי אוהב בעולם**.
16 ניסיתי לחזור וזה בסיכון... (עמוד 42 שורה 18 והלאה).

17
18 אכן, אהבת חייו של התובע נעלמה ונגוזה לאחר אותו יום מר.
19
20 נוכח גילו הצעיר של התובע, נוכח מהות הפגיעה בעין, הנזק שנגרם והנכות שנתרה, הכאב שסבל
21 התובע בעת הפגיעה (מומחה בית-המשפט הגדיר אותו ככאב רב מאוד) הסבל והכאב העתידיים בגין

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 הצורך לעבור את שני הניתוחים, הגירודים והכאבים, הנלווים לכך, הפגיעה האסתטית, הבדיקות
2 הרבות שנאלץ לבצע והניתוח שלמרות קביעותיי בהמשך, כי בשלב זה אין לאלצו לעשות כן, יתכן
3 ויאלץ לבצע בעתיד נוכח קביעת המומחה כי **בשלב מסוים** יזקק לו.

4
5 לכך יש להוסיף את אובדן ההנאה העתידי הצפוי לתובע, הן באופן כללי, בחיי היום-יום והן אובדן
6 ההנאה מתחום הספורט שהיה חלק מרכזי בחייו ושלא יחזור עוד.

7
8 על כן, אני פוסק **120,000** ₪ בראש נזק זה.

(6). חובת הקטנת הנזק:

9
10
11
12 הצגתי לעיל את עדותו של מומחה בית המשפט ד"ר משה שניר, שבמסגרתה אישר, כי אם התובע
13 יעבור ניתוח קיים סיכוי של כ- 90% שהוא יוכל להקטין את נזקו, את נכותו וקוצר הראייה שלו
14 ישתפר ומדובר בניתוח שכפי הנראה אינו דורש הרדמה מלאה, ושעלותו כ- 15 אלף ₪.

15
16 יחד עם זאת, אזכיר את עדותו, שלפיה מדובר בניתוח מורכב, מסובך שסיכוניו בצדו.

17
18 בנוסף, הניתוח המדובר לא יקל על כלל הבעיות והפגמים, שנגרמו לעינו של התובע והוא מתייחס
19 באופן מסויג רק לשאלת שיפור חדות ראייתו.

20
21 מעבר לשאלה כללית המבררת האם התובע עבר את הניתוח המדובר, התובע כלל לא נשאל בחקירה
22 הנגדית, כנדרש, אודות הניתוח שהוצע לו, מה הם הסיכונים, מה הם הסיכויים ומה היו נימוקיו עד
23 כה שלא לעבור את הניתוח. וכך נשאל: "...עד היום אתה עדיין לא עשית ניתוח, נכון? ת: נכון. ש:
24 עוד לא עשית, בסדר גמור". (עמוד 63 שורה 24 והלאה).

25
26 בנסיבות אלה, קשה לבחון את סבירות שיקוליו, שכן השואל לא בירר אותם.

27
28 אביו של התובע העיד, כי התובע לא יעבור את הניתוח המדובר עד אשר "המצב לא יהיה קיצוני
29 מאוד" (עמוד 342 שורה 5), הגם שלא יכול היה להצביע כי עמדה זו מגובה במסמך רפואי.

30
31 אין חולק כי על התובע, הניזוק במקרנו, מוטלת החובה להקטין את נזקו, שכוללת נקיטה בצעדים
32 סבירים למניעתו ובמקרה זה למניעת היקף נכותו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 השאלה היא האם יש לקבוע כי חובה על התובע לעבור את הניתוח שעליו העיד המומחה, כדי להקטין
2 את היקף נכותו הרפואית, ככל שהיא נוגעת לתיקון קוצר הראייה.

3
4 **בעניין זה, ההלכה היא כי אין לחייב את התובע לעבור את הניתוח.**

5
6 בית-המשפט העליון קבע את הדברים הבאים:

7
8 בע"א 252/86 יצחק גולדפרב נגד כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מה (4) 045 (1991):

9
10 "בקביעת הנטל להקטנת הנזק יש להתחשב במספר גורמים: מחד גיסא עומד הנתון, כי לא הניזוק
11 הוא שהביא את הנזק על עצמו אלא המזיק הוא שגרם לנזק... כמו כן יש להתחשב בכך, כי במקרים
12 מסוימים, כגון בקיום ניתוח בגופו של הניזוק, נדרש הניזוק להסכים לפגיעה בגופו... יש לקחת בחשבון
13 גם, כי האמצעים להפחתת הנזק כמו האמצעים להערכתו - אינם מדויקים וכי קיימת סכנה כי
14 ההפחתה תפגע בעצם החזרת המצב לקדמותו. סכנה זו קשה היא במיוחד, אם נדרש הניזוק להעמיד
15 עצמו בפני סיכון פיסי שתוצאותיו אינן ודאיות. מאידך גיסא, עומד הנתון כי הניזוק אינו צריך להיטיב
16 את מצבו כתוצאה מהתאונה. מטרת הפיצוי אינה בהענשת המזיק, ואין צידוק חברתי לפצות על נזק
17 שניתן למונעו. יהיה זה בזבוז של המקורות במשק, אם ניזוק יקבל פיצוי בגין נזק שניתן היה למונעו
18... הגורמים השונים שיש לקחתם בחשבון עומדים לעתים בסתירה זה לזה. נדרשת פעולת "שקילה"
19 ו"איזון". זו צריכה להיעשות על רקע תפיסות היסוד של שיטתנו המשפטית. היא צריכה להתחשב
20 במבנה השיטתי של המשפט ובחובות ובנטלים המוטלים במקרים דומים".

21
22 "הנה כי כן, על הניזוק לנקוט אותם אמצעים, אשר על-פי השקפתו של הציבור הנאור בישראל אדם
23 צריך לנקוט אותם כדי למנוע ממזיק את החובה לשאת בפיצויים על נזק שניתן למונעו. בקביעתם של
24 אמצעים אלה אין לצפות מהניזוק הקרבה אישית למען המזיק, אך אין לאפשר לו התעמרות במזיק.
25 הוצע, כי על הניזוק לנקוט אותם אמצעים להקטנת הנזק שהיה נוקט אילו הוא עצמו גרם לנזקו שלו
26... לדעת, אמת מידה זו קשה היא מדי. אין לדרוש מהניזוק כי יתייחס אל המזיק כאל עצמו. זו מידת
27 "חסידות" שאין זה ראוי להעמיד בה את הניזוק. לעומת זאת, אין לאפשר לניזוק להתעלם
28 מהאינטרסים של המזיק. זו מידת רשעות שאינה ראויה. יש לדרוש מהניזוק כי יתחשב הן באינטרס
29 של עצמו והן באינטרס של המזיק, תוך איזון ראוי ביניהם, שישקף את תחושת הצדק של הציבור
30 הנאור בישראל."

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

וכן :

1
2
3 "על רקע שיקולים אלה ניתן לקבוע את תוכנו של הנטל להקטין את הנזק, מקום שהניזוק נדרש לעבור
4 ניתוח. מידת ההתחשבות של ניזוק במזיק מצדיקה קביעה עקרונית, כי הנטל להקטנת הנזק כולל
5 בחובו, במקרים מתאימים, גם את הנטל להסכים לניתוח. עמד על כך השופט אור, בציינו: "... יש
6 לצאת מההנחה שהמשיב יתנהג כנפגע סביר ויעשה להקטנת נזקו על-ידי שינותח כמומלץ על-ידי ד"ר
7 לוי, כפי שכל אדם סביר היה עושה במקומו... יש להתחשב בסיכונים שהניתוח עשוי לגרום. אין לדרוש
8 מהניזוק להסכים לניתוח שטומן בחובו סכנה לחייו או לגופו, רק כדי להקטין את סכומי הפיצויים
9 שבהם יחויב המזיק."

10
11 איני סבור, כי במקרנו מדובר בניתוח המשתווה לפרוצדורה רפואית של הוצאת מסמר מרגל, שהוגדרה
12 כקלה וחסרת סיכונים כעקירת שן, כפי שנדונה בפסק הדין דלעיל.

13
14 בכל הקשור לאשפוז פסיכיאטרי, כולל טיפולי חשמל, אשר היה בכוחו להקטין את הנכות הנפשית
15 שנקבעה, פסק בית-המשפט העליון בע"א 544/10 פלונית נגד עיריית כפר קאסם (12.03.2013):

16
17 "עם קביעה גורפת זו אין בידי להסכים. לדידי, אין ניתן ללמוד גזרה שווה ומלאה מסירוב לגיבוס יד
18 לסירוב לאשפוז פסיכיאטרי. ניסיון החיים מלמדנו, כי אשפוז פסיכיאטרי כרוך למרבה הצער ביחס
19 חברתי שלילי למאושפז. בכך נבדל הוא מטיפול רפואי פיסי. מחלות נפש, בשונה ממרבית מחלות הגוף,
20 עלולות להדביק לחולה סטיגמה, תווית חברתית לא חיובית, שיתכן כי תגרום לבני אדם לרחק ממנו
21 ומחברתו, מקשרי משפחה עמו וכדומה. כך לגבי טיפול פסיכיאטרי, לא כל שכן אשפוז פסיכיאטרי."

22
23 וכן :

24
25 "פועל יוצא של האמור הוא כי ניתן לראות בסירובו של המערער "סירוב סביר" לתקופה של שמונה
26 עשר חודש לאחר התאונה."

27
28 וכן נקבע:

29
30 "הדילמה שמעוררת חובת הניזוק להקטין את נזקו במקרים שבהם נגרמו נזקי גוף והקטנת הנזק
31 כרוכה בהסכמה לקבל טיפול רפואי היא ברורה. לכאורה, על הניזוק להסכים לשיתוף פעולה עם
32 פרוצדורות טיפוליות שהיה מעדיף להימנע מהן, במקרים שבהם ההסכמה לטיפול היא סבירה
33 בנסיבות העניין. הסבירות – כשמה כן היא – מחילה על מערך ההחלטה של הניזוק אמת מידה
34 חיצונית-אובייקטיבית שכופפת את רצונו של הניזוק בפניה. הדבר כרוך לכאורה בפגיעה באוטונומיה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 של הפרט להחליט באשר לטיפול הרפואי שהוא נזקק לו, מאחר שלהחלטה נלווה תג מחיר ברור : אם
2 יסרב סירוב בלתי סביר לא יהיה זכאי לקבל את הפיצוי בגין הנזק שנגרם לו. השאלה המתחדדת היא
3 איזה מקום ואיזה משקל יש לייחס לאוטונומיה של הרצון בהערכת סבירותה של ההחלטה להימנע
4 מטיפול, ולחלופין, האם ראוי לכבד, לפחות במידה מסוימת, בחירות סובייקטיביות של ניזוקים,
5 כאלה שאינן מובילות לטיפול המיטיב ביותר, אך גם אינן משוללות הצדקה לחלוטין. 3. זכותו של
6 הניזוק לאוטונומיה באה לידי ביטוי, באופן מסורתי, בפסיקתו של בית משפט זה בכך שהניזוק לא
7 נדרש להקטין את נזקו בנסיבות שבהן ההחלטה לסרב לפעולה רפואית בגופו היתה "כנה מבחינה
8 סובייקטיבית ומבוססת גם אובייקטיבית".

9
10 וכן :

11
12 "על-פי רוב, הפסיקה עסקה ביישומם של עקרונות אלה בכל הנוגע למצבים שבהם הניזוק נדרש
13 להסכים לעריכת ניתוח בגופו. בעניין זה נקבע כי "יש להתחשב במידת הכאב והסבל שהניזוק צפוי
14 להם אם יסכים לניתוח... כמו כן יש לקחת בחשבון את סיכויי ההצלחה של הניתוח. אין לדרוש מניזוק
15 לעבור ניתוח ניסיוני או ספקולטיבי כדי להפחית מהפיצוי בו חייב המזיק... יתר על כן, בית משפט זה
16 פסק גם ש"קיימים מקרים, בהם על-אף המלצת המומחה רשאי נפגע לסרב לניתוח, הטומן בחובו
17 סיכונים, ובמקרים כאלה אין לזקוף לחובתו את אי-נכונותו להינתח".

18
19 בת"א (מחוזי ת"א) 2079/04 רוני פרץ נגד רואים 6/6 לייזר רפואי ומדעי בע"מ (05.01.2009) עלתה
20 לדיון, בין השאר השאלה הבאה :

21
22 "הנתבעים 5 – 1 טוענים שעל התובע הייתה מוטלת החובה להקטין את נזקו על ידי קבלת אחד
23 מהטיפולים המוצעים על ידי ד"ר פרוכט, ובכללם השתלת קרנית."

24
25 פסיקת בית-המשפט הייתה :

26
27 "אין חולק כי ניתוח השתלת קרנית, מגלם בתוכו סיכונים של דחית הגוף – הזר וכן כאב וסבל, באופן
28 שגם ראייתו החלקית של התובע – יכול שתפגע. לפיכך, לא סביר ולא צודק לחייב את התובע לעבור
29 טיפול שכזה, שסיכונים רבים לצידו."

30
31 הגיונה של פסיקה זו יפה גם למקרנו : במקרנו, אכן סיכויי ההצלחה של הניתוח הם 90% אך מנגד
32 10% כישלון ומדובר בניתוח עיניים שאם יתממש הסיכון הוא עלול להוביל לפגיעה קשה הרבה יותר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1 על כן, איני סבור, כי יש להפחית את סכום הפיצוי נוכח הטלת חובה על התובע להקטין את נזקו-נכותו
2 באופן שיחייב אותו לעבור את הניתוח המדובר.

4 (7). ההודעה לצד השלישי - האשם ההורי – 10%:

5
6 כפי שקבעתי לעיל, יש לקבוע אשם הורי בשיעור 10%, הנובע מהתנהגות הורי התובע, במסגרת
7 ההודעה לצד השלישי בסך של 96,465.5 ₪.

8
9 ואולם, יש להדגיש, כי מאחר והתובע הינו בגיר, ולא קבעתי אשם תורם כלפיו, הרי שסכום זה אינו
10 מופחת מנזקו בר הפיצוי של התובע, אלא שהוא חוב פסוק ישיר כלפי הורי התובע, במסגרת ההודעה
11 לצד השלישי, שאני מקבלה.

13 ה. תוצאה:

14
15 לאור כל האמור לעיל:

16
17 אני דוחה את התביעה נגד הנתבעים 1 ו 2 ומקבל את התביעה נגד הנתבע 3.

18
19 אני מקבל את הודעת הנתבע 3 אל הצד השלישי, הורי התובע, בשיעור שקבעתי לעיל, כלומר:
20 (96,465.5 ₪).

21
22 אני פוסק שהנתבע 3 ישלם לתובע 964,655 ₪.

23
24 לסכום זה יש להוסיף שכ"ט עו"ד כולל מע"מ בשיעור 15% והוצאות משפט כפי שהוצאו, כמפורט
25 בסעיף 151 לסיכומי התובע.

26
27 נוכח דחיית התביעה נגד הנתבע 2 ישלם לו התובע שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך 70,000 ₪.

28
29 נוכח התנהלותו הרשלנית, הכללית של הנתבע 1, כפי שפרטתי לעיל, איני מוצא לנכון לפסוק לזכותו
30 הוצאות משפט, אך אני פוסק את שכר טרחת עו"ד בשיעור חלקי ויחסי (עורכת הדין ייצגה את
31 הנתבעים 1, 3, 4) בסך 20,000 ₪ + מע"מ.

32
33 סכום הפסק ישולם בתוך 30 ימים, שאם לא כן יתווספו לו הפרשי ריבית והצמדה כדין עד למועד
34 התשלום בפועל.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 51771-07-18

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

התובע יכין פסיקתא לחתימתי לאחר שיעביר אותה לתגובת הצדדים הנתרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 60 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה

11
12
13
14